

Pomazání v čase konce

¹ Dobré ráno, posluchači. Promluvme teď k našemu Pánu. Velký Bože, Stvořiteli nebe a země, který jsi nám dnes ráno Božským způsobem uložil, abychom Tě uctívali... A ať se, Pane, v našich srdcích úplně vydáme Tvé Božské vůli a působení Ducha svatého v nás, aby bylo přineseno to, co nám chceš oznámit. Naše touha je, abychom byli lepšími křesťany a Tvými lepšími reprezentanty. Dáš nám to dnes ráno, když na Tebe očekáváme? Ve jménu Ježíše Krista. Amen. (Můžete se posadit.)

² Jsme velice rádi, že tady dnes ráno můžeme znovu být ve službě velkého Krále. A znovu nám je líto, že nemáme pro lidi dost místa, ale máme jenom... Vynasnažíme se za těchto okolností udělat to nejlepší, co budeme moci.

³ No, mnozí sem položili kapesníky a prosby, abychom se za ně pomodlili, a já je odkládám na jednu stranu; ne kvůli tomu, abych je ignoroval, ale abych se za ně pomodlil potom... hlavně jako... a dnes večer. Budu dnes ráno a pak znovu dnes večer, když... Potom se budu modlit a očekávat na Božího Ducha kvůli uzdravení; a to je čas, kdy se rád za ty kapesníky a věci modlím.

⁴ A co se týče těch zvláštních proseb, Billy mi je všechny dal. Je jich asi tři sta a nechal jsem je právě v pokoji. Vidíte, zabývám se jimi okamžitě, a každou, ke které jsem schopen se dostat. A dostanu se k nim tak rychle, jak jen to bude možné. Nebudu schopen se dostat ke všem; prostě šáhnu, vytáhnu jednu a řeknu: „Pane, bude to tato nebo tato?“ Prostě takovým způsobem, protože... Oni všichni jsou v nouzi, jsou to opravdové prosby, něco, není pochyb o tom, že bychom si o tom měli spolu promluvit. A dokud, víte — někdy může Duch svatý říci... určitá, kterou si přečtu a která mi leží na srdci; vrátím se k tomu znovu a hledám, dokud ji nenajdu. Jinak se jimi zabývám jen příležitostně.

⁵ A dnes ráno bychom také chtěli říct — a pozdravit ty, kteří se nacházejí v jiných částech země. Chceme dnes ráno pozdravit lidi — díky tomuto telefonnímu propojení — v New Yorku, v Beaumontu v Texasu, Prescottu v Arizoně, Tucsonu v Arizoně, v San Jose v Kalifornii; v Connecticutu; v Gainesville v Georgii a v New Albany v Indianě; po celém národě. Zdravíme vás ve jménu Pána Ježíše.

⁶ Dnes máme v Indianě hezké ráno. V noci přšelo, což ochladilo vzduch a modlitebna je nacpaná a všichni jsou ve velkém očekávání na lekci nedělní školy. A doufám, že bohatství Božích požehnání spočinou i tam na vás.

⁷ A doufáme, že jakmile to bude jen možné, abychom udělali, abychom mohli mít... Kde bychom se mohli všichni společně shromáždit, možná ve velkém stanu, k čemuž se zcela určitě cítím být veden, abych kázal na téma těch sedmi posledních koflíků z Bible.

⁸ A tak, nechceme dnes ráno zabírat mnoho času nějakou velkou lekcí... Hledal jsem Pána, uvažoval jsem: „Co bych mohl říct?“ S vědomím, že to může být naše poslední bohoslužba, kterou vůbec budeme mít; příchod Pána je tak blízko, na dosah ruky.

⁹ Vidím po předpovědi, která byla vyslovena v Kalifornii, že tam jsou domy a místa, která se propadají do země rychlostí padesáti centimetrů za hodinu — trámy praskají a lámou se. Oni nevědí, co to způsobuje. Jsme na konci. Domy za stovky tisíc dolarů se propadají. V novinách mám velké titulky a snímky; doufám, že to dnes večer přinesu, protože chci dnes večer o něčem z toho promluvit.

¹⁰ A tak, dnes večer se budeme modlit za nemocné. Přijďte odpoledne v pět nebo v šest, anebo kdykoliv to bude (myslím, že začneme brzy, aby lidé mohli včas odjet), a dostanete modlitební lístky. A budeme se dnes večer, pokud Pán dovolí, modlit za nemocné.

Amos 3:7

¹¹ Tedy, po přemýšlení v modlitbě: „Co mám udělat?“ — s vědomím, že jednoho dne se musím zodpovědět za to, co zde řeknu — rozhodl jsem se... nebo pocítil jsem se být veden Duchem svatým, abych dnes ráno promluvil na téma prorocství, abychom byli určitým způsobem informováni, rozumíte. Je to něco co my... Pokud nejsme informováni a něco se tak náhodou děje — měli bychom o tom vědět. Duch svatý nám to dal, abychom lidi varovali před tím, co přichází. Víte, Bible říká, že Bůh nedělá nic, co nejdříve neukáže svým služebníkům prorokům; a jak Ježíš varoval lidi před tím, co nastane, jak proroci varovali lidi před tím, co se stane. A měli bychom teď v této velké hodině, v níž žijeme, vidět, v jakém věku žijeme a co se děje... co se má v tomto věku stát. A tak jedno z těchto zvláštních témat, které jsme pravděpodobně mnohokrát četli, přišlo na mé

srdce, abych o tom dnes ráno k lidem hovořil.

¹² Teď otevřme naše Bible v Matoušově evangeliu ve dvacáté čtvrté kapitole a přečtème odstavec ze Slova (promiňte), abychom dostali souvislost našeho textu a tématu.

¹³ Tak tedy, zapamatujte si, budeme to vyučovat jako biblickou třídu, pomalu. Vezměte si tužky a papír (mám zde poznamenaných mnoho míst Písma), abyste si to mohli poznamenat, a až se vrátíte domů, abyste si to prostudovali (protože to bude probíhat jako třída nedělní školy), abychom mohli vědět a byli varováni a byli připraveni na ty hodiny, v nichž žijeme.

Matouš 24:15–28

¹⁴ V knize svatého Matouše (promiňte), dvacátý čtvrtý verš... spíše dvacátá čtvrtá kapitola, počínaje patnáctým veršem, chtěl bych přečíst část Jeho Slova.

„Proto když uvidíte ‚ohavnost zpusťování‘, o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě (kdo čte, rozuměj),

tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utíkají na hory.

Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si ze svého domu něco vzal,

a kdo na poli, ať se nevrací zpátky, aby si vzal svůj plášť.

Ale běda bude v těch dnech těhotným a těm, které kojí.

Proto se modlete, aby váš útěk nenastal v zimě nebo v sobotní den.

Protože tehdy bude veliké soužení, jaké do této doby nebylo od počátku světa, a už ani nikdy nebude.

A kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se žádný člověk. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny.

Kdyby vám v té době někdo řekl: ‚Hle, Kristus je zde!‘ anebo: ‚Tady je!‘, nevěřte.

Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci

a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.

Hle, řekl jsem vám to předem.

Řeknou-li vám tedy: ‚Pohledte, je na poušti!‘ nevycházejte; anebo: ‚Hle, je na tajných místech,‘ nevěřte.

Neboť jako blesk vychází od východu a září až na západ, takový bude i příchod Syna člověka.

Kdekoliv totiž bude tělo, tam se shromáždí orli.“

Matouš 24:24

15 No, jako téma bych chtěl vzít dvacátý čtvrtý verš a zdůraznit tento verš pro lekci naší nedělní školy dnes ráno. Poslouchejte pozorně, když budu znovu číst.

Povstanou totiž falešní kristové a falešní proroci a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.

16 A teď jako téma pro dnešní ráno... nebo spíše jako text chci vzít: *Pomazání v čase konce*. To je téma, na které bych chtěl mluvit... nebo text: *Pomazání v čase konce*.

Lukáš 21:28

17 Věřím, že žijeme v čase konce. Myslím si, že téměř každý, kdo... Čtenář Písma nebo jen věřící ví, že se teď nacházíme na konci dějin světa. Psát je nebude mít žádný význam, protože nebude nikdo, kdo by to četl. Je to konec času. Prostě kdy, já nevím. Jak dlouho jen to bude trvat, tu minutu ani hodinu neznají ani nebeští andělé. Ale bylo nám řečeno naším Pánem Ježíšem, že když se začnou dít tyto věci, které teď vidíme, abychom pozvedli naše hlavy, protože se blíží naše vykoupení.

18 Tedy, co znamená to „blíží se“, já nevím. To může znamenat, jak nedávno řekl v televizi nějaký vědec, když hovořil o té prasklině v zemi dlouhé tisíce kilometrů, která se propadne... zeptali se ho: „Mohlo by se to tam propadnout [to znamená Los Angeles, Západní pobřeží]?“ A mnozí z vás to viděli, jak ji sledovali pomocí radaru a procházeli... a jak se to prolomilo pod San Jose, a táhne se to až k Aljašce, skrze Aleutské ostrovy, asi tři sta kilometrů do moře a pak se to znovu vrací do San Diega, a kolem, za Los Angeles a jde to tam nahoru, velká dutina. A všechna tato zemětřesení, která jsme měli,

jsou vulkanické nárazy, které tam prohlubují tu velkou prázdnu prohlubeň. Nemohu si vzpomenout na jméno, jak oni ji nazývají. Každopádně, když se to otrásá, to způsobuje ta zemětřesení, která jsme na Západním pobřeží roky mívali. A teď to praská všude kolem dokola.

¹⁹ A ten vědec řekl... jeden... Ten muž řekl tomu druhému: „Mohlo by se to propadnout?“

On řekl: „Ne, že mohlo, ale to se stane.“

Řekl: „Ale snad ne v naší generaci?“

On řekl: „Během pěti minut nebo během dalších pěti let. My jen nevíme kdy.“

²⁰ Tento týden mi někdo poslal... V novinových titulcích o domech za stovky tisíců dolarů, jak praskají a dělají se v nich trhliny a lidé se stěhují pryč. A oni nevědí, jak to zastavit; prostě neexistuje žádný způsob, jak to zastavit. Vidíte, Bůh může udělat, cokoliv chce a není tady nikdo, kdo by mu mohl říct, jak to má dělat.

²¹ Vy stavíte domy, provádíte vědecké výzkumy; a Bůh je Stvořitelem vědy. Jak Ho zastavíte? On, kdyby chtěl, může zničit dnes ráno zemi blechami. Uvědomujete si, že by mohl slovem povolát k existenci blechy a že by jich během půl hodiny mohla být vrstva silná šedesát kilometrů? Rozumíte? Neexistuje žádný... Ony by pozřely lidi rovnou na povrchu země. On je Bohem. On prostě dělá, co chce. Je sám v sobě svrchovaný.

²² Tedy, když vidíme všechna tato hromadění důkazu, že ta hodina, v níž teď žijeme — myslím si, že je dobré, abychom si tyto věci zopakovali a znázornili, od té doby, co byly otevřeny pečetě, a zjistili pravdu o těchto věcech, když Bůh k nám byl tak věrný ve své milosti, aby nám tyto věci ukázal.

²³ Chci, abyste si tady v Matouši 24 všimli, jak Ježíš používá termín kristové — k-r-i-s-t-o-v-é — kristové, ne Kristus, ale kristové, v čísle množném, ne v jednotném — kristové. A to slovo Kristus znamená „pomazaný“. A pak, jestliže to je pomazaný, pak nebude jen jeden, ale mnoho pomazaných — těch pomazaných, rozumíte.

²⁴ Jinými slovy, kdyby to On tady chtěl rozebrat, abychom to víceméně lépe pochopili. On by řekl: „V těch posledních dnech povstanou falešní pomazaní.“ No, to vypadá téměř nemožné (vidíte) ... Ten výraz pomazaní. Ale všimněte si hned těch dalších

slov „a falešní proroci“ p-r-o-r-o-c-i — číslo množné.

²⁵ Tedy, pomazaný, je ten, „kdo má poselství“. A jediný způsob, jak může být přineseno poselství, je skrze někoho, kdo je pomazaný; a to bude prorok — pomazaný. „Povstanou falešně pomazaní učitelé.“ A prorok vyučuje to, co říká jeho poselství — pomazaní učitelé, ale budou to lidé pomazaní falešným učením, pomazaní: kristové, číslo množné; proroci, číslo množné. A pokud tady je taková věc jako Kristus, v čísle jednotném, pak tito budou muset být pomazaní, jejichž prorocství, to co budou vyučovat, bude jiného druhu, protože to jsou pomazaní, pomazaní.

²⁶ Tedy, je to lekce nedělní školy; chceme se pokusit toto přivést k opravdovému odhalení na základě Písem, ne na základě toho, co někdo jiný o tom řekl, ale jednoduše na základě čtení Písma.

²⁷ Můžete říci: „Jak je to možné? Můžou tito pomazaní... Kým jsou?“ Kristy — k-r-i-s-t-y, pomazanými kristy a falešnými proroky. Pomazaní, ale falešní proroci.

²⁸ Ježíš řekl, že déšť padá na spravedlivé i nespravedlivé. Tedy, někdo mi může povědět: „Ty věříš, že to pomazání na těch lidech znamená, že to je pomazání Ducha svatého?“ Ano, to je opravdový Duch svatý od Boha na dotyčné osobě, a přesto jsou falešní! No, poslouchajte pozorně a sledujte, co On řekl: „A ukážou znamení a zázraky, takže by, kdyby to bylo možné, svedli dokonce samotné vyvolené.“ A oni jsou pomazáni opravdovým Duchem svatým. Víím, že to může znít velmi hloupě, ale my si dáme ten čas a vysvětlíme to pomocí Slova, že je to sto procentně „Tak praví Pán“, že je to pravda.

²⁹ Otevřme si tedy na okamžik naše Bible v Matouši v páté kapitole a začneme čtyřicátým pátým veršem a dívejte se teď, když to budeme na chvíli číst z těch Písem. A pak, když se sem dostaneme, proč vám dáváme... A když se nám nepodaří přečíst všechna tato místa, pak si vezmete své Bible a můžete si to také přečíst potom, když odsud odejdete a vrátíte se domů. A přečtete si, co o tom říká Bible.

Matouš 5:44, 45

³⁰ Tedy, abychom využili náš čas a dostali se k základu této skutečnosti, protože tady říkám ohromující věc: Jak může Duch svatý pomazat falešného učitele? Ale to je to, co řekl Ježíš, že se stane.

Nuže, Matouš pátá kapitola, čtyřicátý pátý verš, přečtete si to teď, začneme kousek předtím čtyřicátým čtvrtým veršem:

**Já vám však říkám: Milujte své nepřátele!
Žehnejte těm, kdo vás proklínají, konejte dobro
těm, kdo vás nenávidí,... a modlete se za ty, kdo
vás pomlouvají a pronásledují,**

**abyste byli synové svého Otce, který je
v nebesích. Vždyť On dává svému slunci vycházet
na dobré lidi i na zlé a posílá déšť na spravedlivé
i nespravedlivé.** [Déšť přichází stejně tak na zlé jako
na dobré.]

Židům 6:1-8

³¹ A teď, abychom toto sledovali až k dalšímu proroctví, které se toho týká, otevřme si teď Židům 6. kapitolu, několik dalších veršů na toto téma, kde Pavel připomíná tutéž věc, kterou řekl Ježíš... Pavel, který teď hovoří... Zatímco to hledáte... A vy, kteří posloucháte vysílání, vezměte si vaše Bible a kousek papíru a podívejte se teď na to. Židům šestá kapitola - to je Pavel, který píše Židům a ukazuje jim ty stíny a předobrazy a vyvádí je z judaizmu do křesťanství, ukazuje jim, jak všechny ty staré věci jen předcházely ty věci, které měly přijít. Pavel teď mluví, Židům 6:

**Proto zanechme řeč o Kristových počátečních
věcech** [K-r-i-s-t-u-s, jednotné číslo] **a směřujme
k dokonalosti. Nepokládejme znovu základy
pokání z mrtvých skutků a víry v Boha,**

**učení o křtech, vkládání rukou, vzkříšení
z mrtvých a o věčném soudu.**

(A to uděláme, jestliže Bůh dovolí.)

**Neboť pro ty, kdo byli jednou osvícení, okusili
ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha
svatého...** [Chci na chvíli obrátit vaši pozornost. Všimli
jste si, že to je *daru*; a ne *darů*, účastníci nebeských
darů, ale nebeského „*daru*“, jednotné číslo.]

a okusili dobré... Boží slovo [Co ochutnali? Slovo
Boží] **i zázraky budoucího věku,**

**je nemožné, aby když odpadnou, byli znovu
obnoveni k pokání, poněvadž by pro sebe znovu
křížovali Božího Syna a vystavovali ho potupě.**

Vždyť [Poslouchejte!] **země... která pije déšť, jenž**

na ni často přichází, a plodí rostlinu užitečnou pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha;

ale ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržená a blízká prokletí a její konec je spálení.

Židům 6:7

³² No, porovnejme to znovu s Matoušem 5:24. Všimněte si, Ježíš řekl, že déšť a slunce přicházejí na zem, že Bůh je posílá, aby připravil pokrm a ostatní věci pro lidi na zemi. A déšť je poslán kvůli pokrmu, kvůli rostlinám. Ale koukol — plevel — nacházející se na poli, dostává tutéž věc. Tentýž déšť, který způsobuje, že roste pšenice, je tímtež deštěm, který způsobuje růst plevelu.

³³ Jak jsem jednou dostal na toto téma takovou lekci, když jsem se poprvé setkal s letničnickými lidmi. A pro mě to byla znamenitá lekce. Viděl jsem dva muže, jeden... Nikdy předtím jsem neslyšel mluvení v jazycích. Jeden mluvil v jazycích; ten druhý je vykládal a naopak. A mluvili pravdu; bylo řečeno: „Jsou tu mnozí, kteří by dnes večer měli činit pokání. Jak muži, tak i ženy.“ A lidé vstávali a přicházeli k oltáři.

³⁴ A já jsem si pomyslel: „Jak slavné!“ A pak díky tomu malému daru Ducha svatého jsem s těmi muži hovořil, prostě víte, jak... a při rozpoznání, jsem to za chvíli odhalil. Jeden z nich byl ryzím křesťanem. Byl opravdovým služebníkem Kristovým. A ten druhý byl pokrytec. A jeden z nich, ten, který byl pokrytec, žil s černovlasou ženou a běhal za blondýnkou a měl s ní děti. No, to bylo rovnou v tom vidění; bylo to nepopíratelné. A já jsem si s ním o tom promluvil. Podíval se na mě a odešel za budovu.

Židům 6:7

³⁵ Tedy, byl jsem z toho opravdu zmaten. Pomyslel jsem si, že jsem přišel mezi anděly; a pak jsem se pozastavoval, jestli se nenacházím mezi ďábly. Jak je to možné? Nemohl jsem to pochopit. Celá leta jsem od toho držel ruce zdaleka, až jednoho dne... (Kam jsme s Georgem Smithem, chlapcem, který chodí s mou dcerou... Včera jsme jeli do toho starého mlýna, kam se chodívám modlit.) A když jsem tam byl několik dnů, Duch svatý mi připomněl toto místo Písma: „Vždyť země, která pije déšť, jenž na ni často přichází a plodí rostlinu užitečnou pro ty, kdo ji obdělávají, dochází požehnání od Boha; ale ta, která vydává trní a bodláčí, je zavržená a blízká prokletí a její konec je spálení.“ Oni žijí díky tomu stejnému

životodárnému zdroji Božímu. Potom jsem pochopil, že podle... Ježíš řekl: „Poznáte je podle jejich ovoce.“

³⁶ A proto déšť, který padá na tu přirozenou vegetaci na zemi, je předobrazem Duchovního deště, který dává věčný život a který padá na církev; protože my tomu říkáme raný a pozdní déšť. A je to déšť — vylévání Božího Ducha na Jeho církev.

³⁷ Všimněte si, je to tady velice zvláštní věc, vidíte. Když tato semena padla do půdy, i když se tam dostala, byla od počátku bodlácím. Ale tam ta pšenice, která se dostala do půdy... A ty rostliny byly rostlinami od počátku. A každá rostlina, která se sama znovu reprodukuje, ukazuje, čím byla původně od počátku.

Matouš 24:24; Marek 13:22

³⁸ „A oni svedou, kdyby to bylo možné, i vyvolené,“ protože dostávají ten stejný déšť, stejná požehnání, ukazují tatáž znamení, tytéž divy, vidíte. „Oni svedou nebo by svedli, kdyby to bylo možné, i samotné vyvolené.“ Tedy, trní nemůže za to, že je trním a ani pšenice nemůže za to, že je pšenicí; tak to určil Stvořitel, každého z nich od počátku. To jsou vyvolení.

³⁹ Tentýž déšť... Slunce vychází ráno a ozařuje celou zemi, tak jako vyšlo v této civilizaci, v níž žijeme. A totéž slunce, které vychází na východě, je tímtéž sluncem, které zapadá na západě. A to slunce je posláno, aby přivedlo ke zralosti zrno na zemi, z níž jsou stvořena naše těla.

⁴⁰ My žijeme díky mrtvé hmotě; je to jediný způsob, jak můžete žít. A pokud něco každý den musí zemřít, abyste žili tím přirozeným životem, není pak pravdou, že pokud vaše těla musí žít díky mrtvé hmotě kvůli tomu přirozenému životu, pak musíte mít něco, co zemřelo duchovně, aby zachránilo váš duchovní život? A Bůh se stal hmotou, tělem a zemřel, abychom my mohli žít. Neexistuje žádná církev ani nic jiného na světě, co by nás mohlo zachránit, kromě Boha. To je to jediné, díky čemu můžeme žít.

5. Mojžišova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Jan 1:1, 14

⁴¹ No, projděte Písmo. Ježíš je Slovo. „Na počátku bylo Slovo... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Na počátku bylo Slovo... a to Slovo bylo u Boha. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

„A ne samým chlebem bude člověk žít (kvůli tomu fyzickému životu), ale každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Pak uvidíte,

že žijeme Slovem, a ono je Bohem.

⁴² Tedy, slunce přechází a přivádí zrno ke zralosti. No, ono nemůže dozrát celé najednou. A když zraje, ono stále dozrává, dokud nedospěje do plného klasu. A tak je to dnes s církví. Ona začala ve svém dětství, tam v minulosti v temném věku, kde byla pod zemí. Ona teď dorostla do zralosti. A my to můžeme dokonale vidět, jakým způsobem Bůh skrze přírodu vždycky...

⁴³ Nemůžete narušovat přírodu. To je to, co se dnes děje. Pouštíme bomby, někde tam v oceánu; narušujeme ji a ničíme atomovými bombami. Celou dobu produkuje víc takové špíny a vyhazujete ji tam. Kácíte stromy, odnesou vás bouřky. Přehradíte řeku, přehrada přeteče. Musíte najít Boží cestu, jak věci dělat a zůstat v tom. Rozdělili jsme lidi do denominací, církví a organizací; a podívejte, co jsme docílili! Zůstaňte na Bohem připravené cestě.

Matouš 5:45

⁴⁴ Ale vidíte, On posílá déšť (vracíme se zpět k našemu tématu) na spravedlivé i nespravedlivé. Ježíš nám tady teď v Matouši 24 říká, že to bude znamením v čase konce. Tedy, jestliže se toto znamení má ukázat jen v čase konce, pak to bude muset být po otevření těchto pečeti. Je to znamení konce. To by znamenalo, že když se tyto věci dějí, bude to konec času. A to bude znamení, aby vyvolení nebyli v těchto věcech zmateni. Vidíte to? Potom to tedy musí být zjeveno, odhaleno.

⁴⁵ Všimněte si. Oboje, pšenice i plevel, žijí díky tomu stejnému pomazání z nebe. Oba se z toho radují. Vzpomínám si na to, když se odvolávám zpět na ten příklad tam toho dne v Green's Mill. Viděl jsem přicházet to vidění, a tam byla velká země a byla celá zoraná. A nejdříve tam vyšel rozsévač. Chci, aby to bylo před vašimi očima. Pozorujte, co přichází jako první a co přichází za tím. A jak ten muž v bílém oděvu vyšel a procházel zemí a rozséval semeno... A potom za Ním přišel muž v tmavých šatech, vypadal velmi podezřele, plížil se kradmo za Ním a rozséval plevel. A když se to stalo... Pak jsem viděl obě plodiny, jak rostly. A když vyrůstaly, jedna z nich byla pšenice a ta druhá byl plevel. A nastalo sucho, že když... vypadalo to, že obě mají skloněné hlavy a volají po dešti. A pak na zemi přišel veliký mrak a začalo pršet. A pšenice se pozvedla a řekla: „Sláva Pánu! Sláva Pánu!“ A plevel se postavil a křičel: „Sláva Pánu! Sláva Pánu!“ Stejně výsledky, obě rostliny hynuly, obě skomíraly. Když pšenice roste, stává se žíznivá. A jelikož to bylo na tomtéž poli,

v téže zahradě, na tomtéž místě, pod tímtéž zavlažením, vzešla tam pšenice a vzešel tam koukol díky tomu samému *dešti*.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁴⁶ Všimněte si. Ta stejná voda pomazání, která dává růst pšenici, dává růst i plevelu. Tentýž Duch svatý, který pomazává církev, který jim dává touhu zachraňovat duše, který jim dává moc ke konání zázraků, On padá na nespravedlivé stejně jako na ty spravedlivé — tentýž Duch. No, nemůžete docílit, aby to bylo jinak a pochopit Matouše 24:24. On řekl: „Povstanou falešní kristové“ — falešní pomazání, pomazání tou pravou věcí, ale jsou falešnými proroky této věci, falešnými učiteli toho. A co může způsobit, že člověk chce být falešným učitelem toho, co je pravda? No, dostaneme se za několik minut ke znamení šelmy a uvidíte, že to je denominace. Falešní učitelé, falešní pomazní, pomazání kristové, ale falešní učitelé. Je to jediný způsob, jak to můžete pochopit.

⁴⁷ Tak jako tady před nedávnem. Citoval jsem to... Mohl jsem si to dovolit citovat, protože jsme propojeni po celém národě. Jednoho dne jsem měl rozhovor se svým přítelem (tam, kam se to dnes ráno dostává), v Arizoně. A on měl citrusový sad. A on tam měl strom pomerančovníku, který rodil grapefruity, citrony, mandarinky, tangela, a nevzpomínám si už kolik různých druhů ovoce tam na tom jednom stromě bylo. A já jsem tomu člověkovu řekl, zeptal jsem se: „Jak je to možné? Jaký je to strom?“

On řekl: „Strom sám o sobě je pomerančovník.“

Řekl jsem: „Ale jak na něm můžou být grapefruity? Proč jsou na něm citrony?“

Řekl: „Byly do něj naroubovány.“

Řekl jsem: „Rozumím. No a,“ řekl jsem, „příští rok, když ten strom přinese další úrodu ovoce (ono všechno dozrává přibližně ve stejném čase),“ řekl jsem, „pak přinese samé pomeranče. Jestli to je pomerančovník navel, pak zrodí pomeranče odrůdy navel, že?“

On řekl: „Ne! Každá naroubovaná větev přinese ovoce svého druhu.“

Řekl jsem: „Chceš mi říct, že ta větev citroníku přinese na pomerančovníku citrony?“

Řekl: „Ano!“

„A grapefruit zrodí na tom pomerančovníku grapefruity?“

On řekl: „Ano! Je to přirozenost té větve, která je do toho naroubována.“

Řekl jsem: „Sláva Bohu!“

Zeptal se: „Co tím chceš říct?“

Řekl jsem: „Mám ještě jednu otázku. Zrodí ten pomerančovník ještě vůbec znovu pomeranče?“

On řekl: „Když ještě vypustí jinou větev.“ Když vypustí jinou větev, ne když do něj bude nějaká naroubována. Ale to je všechno citrusové ovoce, a ono žije z toho citrusového života, který se nachází v tom citrusovém stromě.

⁴⁸ Řekl jsem: „Tady to je! Metodisté zrodí pokaždé metodisty! Baptisté zrodí pokaždé baptisty! Katolíci zrodí pokaždé katolíky. Ale církev živého Boha zrodí Krista z kořenů, pokaždé *to bude Slovo*, pokud vypustí svou další větévku!“

Marek 16:15, 17, 18

⁴⁹ Tedy, vy to tam můžete naroubovat, vidíte? Každý grapefruit, tangelo, mandarinka, jakékoliv to citrusové ovoce je, každé z nich může na tom stromu žít, ale bude o tom stromu přinášet falešné svědectví, a přitom díky tomu stromu žije. Vidíte to? Oni žijí a prospívají z toho opravdového života, který je v tom stromě! Tedy, to je Matouš 24:24. Žijí z toho stejného života, ale od počátku nebyli v pořádku. Přinášejí o tom stromu falešné svědectví! Je to pomerančovník! A přesto se jedná o citrusový strom. A oni říkají: „Tato církev, tato denominace přináší zvěst o Kristu,“ ale přitom má falešný křest, falešné svědectví o Slovu, a snaží se říci, že moc Boží byla pouze pro učedníky? Sám Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte Evangelium každé větvi, která kdykoliv... *každému* stromu, který bude kdykoliv plodit. Každé větvi, která se bude v tom stromu nacházet. A tato znamení budou provázet ty opravdové větve.“ Kde? Dokud je stromem, dokud vypouští větve, do konce světa. „V mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, *nijak jim to neublíží*; budou vkládat ruce na nemocné a oni se uzdraví.“ Vidíte tu hodinu, v níž žijeme? Vidíte, co řekl Ježíš?

Jan 5:39; Jan 14:12; Jan 15:5

⁵⁰ Zapamatujte si, to bylo v čase konce, ne v čase Wesleye a tehdy tam. Tedy, to se mělo stát v čase konce. Sledujte Písma, dovolte jim vydat svědectví. Ježíš řekl: „Zkoumáte Písma, neboť se

domníváte (nebo věříte), že v nich máte život věčný a ona svědčí o mně.“ Jinými slovy: „Jestliže tento strom někdy vypustí větev... Já jsem ten vinný kmen, ten strom; a vy jste větvemi; kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“

Matouš 7:21; Kolossenským 2:9; Zjevení 1:8; Zjevení 22:16

51 Tudíž: „Kdo zůstává ve mně, ten kdo... ten, kdo byl v mém kořenu na počátku...“ A proto Ježíš byl oboje, kořen i ratolest Davidova! On byl před Davidem, v Davidovi a po Davidovi, byl zároveň kořenem i ratolestí Davidovou, Jitřní hvězdou, Sáronskou růží, Lilií z údolí, Alfou i Omegou, Otcem, Synem i Duchem svatým. V Něm přebývá plnost Božství tělesně, oboje, kořen i ratolest Davidova. „Ten, kdo je tím vyvoleným životem, tím předurčeným životem, který je ve mně (a On je od počátku Slovem), když on něco zrodí, ponese moje ovoce.“ (Svatý Jan 14:12) Ale jiní budou žít díky té stejné věci, budou se nazývat křesťany a věřícími. Ne všichni, kteří říkají: „Pane, Pane,“ vejdou dovnitř.

Tak tedy, to se musí stát a projevit v těch posledních dnech, kdy by tajemství Boží měla být ukončena (k čemuž se dostaneme trochu později).

Židům 11:4; Matouš 16:13, 16-18; Marek 8:27, 29; Lukáš 9:18, 20

52 Tyto stromy... Pravý vinný kmen a falešný vinný kmen... Slyšeli jste mě na toto téma kázat od doby... před mnoha lety, jak rostly spolu. Přivedl jsem je v těch jednotlivcích a ukázal jsem to od Kaina a Ábela, ty dvě révy, které se setkaly u oltáře; oba byli spravedliví, oba byli pomazaní, oba toužili po životě a uctívání toho stejného Boha, a jeden byl zavržen a ten druhý přijat. A jediný způsob, jak ten, který byl přijat, mohl udělat něco, co se odlišovalo od jeho bratra, bylo díky tomu, že mu to bylo zjeveno, protože Bible říká: „Vírou (Židům jedenáctá kapitola) ... vírou Ábel obětoval Bohu lepší oběť než Kain, a Bůh dosvědčil, že on byl spravedlivý.“

Ježíš řekl: (duchovní zjevení toho, kým On byl), „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“

On řekl... Petr řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn živého Boha!“

„Požehnaný jsi, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích. Na té skále postavím svou církev.“ Co? Pravé zjevení Slova! To je znovu pravý vinný kmen. „Ábel vírou...“

53 Ty říkáš: „To nebylo zjevení.“ Co je víra? Víra je něco, co je ti

zjeveno a co ještě není, ale ty věříš, že to bude. Víra je zjevení Boží vůle. A tak skrze zjevení...

⁵⁴ A dnešní církve dokonce ani nevěří v duchovní zjevení! Věří v dogmatické nauky nějakého systému! „Skrze zjevení obětoval Ábel Bohu lepší oběť než Kain a Bůh dosvědčil, že byl spravedlivý.“ Amen! Doufám, že to vidíte. Vidíte, kde žijeme, vidíte tu hodinu?

Nedávno jsem měl rozhovor s jistým gentlemanem, křesťanským učencem a gentlemanem. On řekl: „Pane Branhame, my odmítáme jakékoliv zjevení.“

Jan 8:24

⁵⁵ Namítl jsem: „Potom musíte odmítnout Ježíše Krista, protože On je zjevením Božím, je Bohem zjeveným v lidském těle.“ Pokud to nevidíte, jste ztraceni! Ježíš řekl: „Jestliže totiž nebudete věřit, že to jsem já, zemřete ve svých hříších.“ On je Božím zjevením, Duchem Božím zjeveným v lidské podobě. Jestliže tomu nevěříte, jste ztraceni. Stavíte-li Ho na místo třetí osoby, druhé osoby nebo kterékoli jiné osoby kromě Boha, jste ztraceni. „Jestliže totiž nebudete věřit, že to jsem já, zemřete ve svých hříších.“ Zjevení.

Jan 6:37, 44

⁵⁶ Není divu, že oni Ho nemohli uvidět. „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec. A všechny, jež mi dal Otec (v těch kořenech), ke mně přijdou.“ Vidíte, chápete to? Ó, jak bychom Ho měli milovat, uctívat, oslavovat, když vidíme ovoce Ducha v těch posledních dnech ve stromu nevěsty, jak dozrává na vrcholu času.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁵⁷ Ten pravý vinný kmen a ten falešný vinný kmen, oba měli to stejné pomazání. Voda padla na oba. Není tedy divu, že On nás varoval, že by to svedlo, kdyby bylo možné i vyvolené.

Matouš 7:20; Židům 13:8

⁵⁸ Všimněte si. Vypadaly stejně; jsou stejně pomazány. Ale všimněte si: „Podle jejich ovoce...“ Jak poznáte... jak to poznáte, že to není pomeranč? Protože rodí grapefruity. Ten kmen je v pořádku; on žije v tom stromě, ale přináší grapefruity. A to není takové, jako to první. A pokud církev říká, že věří, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky a zapírá Jeho moc, zapírá Jeho skutky, zapírá Jeho Slovo... Pokud církev, která věří v Ježíše Krista, bude konat skutky Ježíše Krista, bude mít život Ježíše Krista. A pokud to tak není... Nezáleží na tom, jestli se do toho vlévá život, pokud to není předurčeno od kořene, bude to rodit pokaždé grapefruity nebo něco jiného! Ale pokud to je předurčený život v kořenech, přinese to

Ježíše Krista toho stejného včera, dnes i na věky, pokud je to Slovo procházející nahoru skrze ten kořen, přičemž kořenem je On, ten počátek času.

Matouš 7:20

⁵⁹ Všimněte si. Ten rozdíl poznáte podle toho, co se na něm urodí. „Podle jejich ovoce,“ řekl Ježíš, „je poznáte.“ Člověk nesbírá hrozny z bodláku, i kdyby ten bodlák byl rovnou v révě. To by mohlo být, ale ovoce to ukáže. A co je ovoce? Slovo pro tento... Ovoce pro to období; to je to: jejich učení. A učení čeho? Učení toho období, jaký je čas: lidské nauky, denominační nauky, nebo Boží Slovo pro to období.

No, čas nám tak rychle ubíhá, že... Mohli bychom se u toho zdržet dlouhou dobu, ale jsem si jist, že vy, kteří jste tady přítomni; a jsem si jist, že i vy po celém národě, můžete vidět to, co se vám snažím říct, protože nemáme více času, abychom se tím zabývali.

Matouš 24:24; Marek 13:22

⁶⁰ Ale můžete vidět, že pomazání přichází na nespravedlivé, na falešné učitele a způsobuje, že dělají přesně to, co jim Bůh řekl, aby nedělali; ale oni to přesto budou dál dělat. Proč? Oni za to nemůžou! Jak může být bodlák něčím jiným než bodlákem? Nezáleží na tom, jak hojně byl zavlažen dobrým deštěm, on musí být bodlákem. Proto Ježíš řekl, že budou tak blízko, že by to svedlo i samotné vyvolené, (kteří jsou v těch kořenech), kdyby to bylo možné. Ale to není možné. Pšenice nemůže dělat nic, než zrodit pšenici; to je jediné, co ona může zrodit.

⁶¹ Všimněte si. Zapamatujte si, Bůh není autorem organizace. Autorem organizace je ďábel. Dokázal jsem to pomocí Slova, tam a zpět a znovu a znovu, nemusím do toho dnes ráno vcházet. Víme, že Bůh lidi nikdy takovýmto způsobem dohromady neorganizoval, aby založil organizaci. Bylo to stovky let po smrti posledního učedníka, než vůbec měli první organizaci. A pokaždé selhala. A jestli ne, proč dnes nezůstáváme v lásce, metodisté, baptisté, presbyteriáni, katolíci a všichni ostatní? A proč nás neprovázejí skutky Boží, pokud každá církev stojí na tom stejném, na Slově? Ty věci, které rozdělují lidi, bratrství... My jsme dál od Boha, než jsme kdykoliv byli — mluvím o církvích.

1. Korintským 10:11

⁶² No, bylo nám řečeno, že všechny ty staré věci se staly jako příklad pro naše vyučování, pro kárání, napominání; že všechny ty dávné věci se staly ve Starém zákoně jako předobraz, abychom

viděli, co bude v Novém zákoně v našem čase. Právě tak, jako kdybys nikdy neviděl svou ruku a podíval by ses a uviděl na stěně stín (který vytvoří moje ruka díky světlu), pokud má v tom stínu pět prstů, když ten negativ... A vy pohybujete vaší rukou, která je pozitivem směrem k tomu negativu; to musí přijít k těm pěti prstům. Jak nám to říká Bible, že ten Starý zákon je stínem, předobrazem, těch nových věcí... nebo těch věcí, které se měly stát; ne těmi skutečnými věcmi, ale byl to stín — předobraz — těch věcí, které měly nastat.

Římanům 3:4

⁶³ Vraťme se zpět a podívejme se, jestli se tato věc stala někdy v jiném věku (Jste ochotní?), a tak poznáme a dokážeme to křížem krážem na základě Slova; ne na základě názorů nějakého člověka, nějaké teorie. Nezajímá mě, o koho se jedná, o jakého člověka, o mě nebo o kohokoli jiného; jestli nemluví v souladu se Zákonem a proroky, není v něm světlo, rozumíte. To je to, co říká Bible: „Ať je každé lidské slovo lží a moje pravda,“ nehledě na to, o koho se jedná.

Amos 3:7

⁶⁴ Tedy, vraťme se zpět a přesvědčme se, jestli se to někdy stalo, aby nám byl ukázán příklad. Mohli bychom se teď vrátit do knihy Exodus a hovořit o jednom hrdinovi, který se jmenoval Mojžíš, který byl pomazaným prorokem, poslaným od Boha, se Slovem Božím a s Boží vůlí pro jeho generaci. A Boží Slovo na sebe vždy navazuje. On řekl, že nedělá nic, dokud to nejdříve nezjeví svým prorokům. A potom to udělá.

No, On nemůže lhát. On nemůže lhát a být Bohem. Nikoliv! On musí zůstat věrný. V Něm není lež. A On to nemůže změnit. Pokud by to změnil, pak není Bohem; udělal chybu. On musí být nekonečný a nekonečný nemůže udělat chybu, vidíte. A tak, když Bůh jednou něco řekne, je to navěky pravdivé, rozumíte. A On to zaslíbil. A tak sledujte. V Bibli není nikdy nic, co by nenavazovalo na sebe.

1. Mojžíšova 15:13

⁶⁵ Tak tedy, Bůh zaslíbil Abrahamovi, že jeho semeno bude příchozím v cizí zemi čtyři sta let; a pak On je vyvede silnou rukou a mocí a ukáže svá znamení a divy mezi lidmi, se kterými přebývali. Čas zaslíbení se blížil. Lidé na to zapomněli. Měli farizeje a saduceje, a tak dále, denominace; ale náhle tam procházel Bůh a ode všech se distancoval. Bůh nikdy v žádné době, v žádném čase, nepovolal proroka z nějaké denominace. On by byl zvrácený. On to nemohl udělat. Takový by musel zůstat s tou denominací.

4. Mojžíšova 24:5, 8, 9

66 Mojžíš, muž poslaný od Boha se Slovem Božím... A na své pouti, aby přivedl Izrael do zaslíbené země, přesně podle Božích přikázání, se setkal s jiným prorokem, s jiným pomazaným, který měl opravdové pomazání tím stejným Duchem svatým, který byl na Mojžíši. To je pravda. On byl prorokem. Na tomto muži byl Duch svatý. Jmenoval se Balám. My jsme s ním obeznámeni. Dobře, právě to... totéž... Věci, které tento muž řekl, se stále naplňují — po dvou tisících osmi stech letech — „Jsi jako jednorozec, ó, Izraeli. Kdo ti žehná, bude požehnaný, kdo tě proklíná, bude proklet. Ty jsi silou a mocí. Jak spravedlivé jsou tvé stany, ó, Jákobe.“ Vidíte, on za to nemohl. On tam přišel se záměrem ve svém srdci ten lid proklínat.

67 Ó, vy falešní učitelé, po všechny ty roky posloucháte tyto pásky a viděli jste Boha, jak přesně potvrzuje to, co řekl, a sedíte ve vaší studovně a víte, že to je pravda; a kvůli vašim denominačním rozdílům o nich debatujete a říkáte vašim lidem, že to tak není! Běda vám! Váš čas se blíží.

2. Petrova 2:15

68 Balám pomazaný tímtež Duchem, který byl na Mojžíši... Jaký byl rozdíl? Mojžíšovo učení bylo dokonalé. Bible říká, tady ve 2. Petrově, že to byla Balámova nauka, kterou Izrael přijal, což jim Bůh nikdy neodpustil, *byl to* neodpustitelný hřích! Ani jeden z nich nebyl spasený! I když vyšli pod požehnáním Božím a viděli Boží ruku v akci skrze toho mocného proroka a viděli, jak přesně to bylo Bohem potvrzeno, ale protože přišel jiný prorok s opačnou naukou a diskutoval s Mojžíšem a snažil se dokázat lidem, že Mojžíš byl na omylu... A Dátan, Chóre, a mnozí z nich s ním souhlasili a vyučovali Izraelské děti, aby páchali smilstvo, aby následovali jeho organizaci, že: „My jsme všichni stejní; ať jsme metodisté, baptisté, presbyteriáni nebo letničnicki a jacíkoliv jiní, jsme všichni stejní.“ Nejsme stejní! Jste lidem odděleným, svatým Pánu, posvěceným Slovu a Duchu Božímu, abyste přinášeli ovoce Jeho zaslíbení pro tento den. Nejste z nich.

69 Víím, že to je velice tvrdé, ale přesto je to pravdivé. *Jste* zasvěceni ke službě v tomto posledním dni. Vyjděte z toho.

70 Tedy, učení Balámovo... Ne Balámovo proroctví, to bylo v pořádku; to bylo od Boha! Kolik z vás tomu věří? Balámovo proroctví bylo úplně správné, protože on nemohl říct nic jiného. To Boží pomazání by neřeklo nic jiného. A Bůh je potvrdil tím, že dokázal, že bylo pravdivé. Ale bylo to Balámovo učení. No,

porovnejte to s Matoušem 24:24.

71 Pomazání, ale jejich učení je falešné: trojice a všechny ostatní tomu podobné věci. To je blud, antikrist! Doufám, že to neraní vaše city a že nevypínáte telefony a že nevstáváte, abyste odešli. Jen klidně sedte a pozorujme, jestli nám to Duch svatý nezjeví a nedokáže. Vy říkáte: „Ale já...“ I když věříte čemukoliv, jen klidně sedte a poslouchajte a prostě Boha, aby otevřel vaše srdce; pak zjistíte, jestli jste trním nebo bodlákem, nebo kdekoliv stojíte, rozumíte.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Jan 13:27

72 Tedy, dokonce Jidáš, který byl předurčený k tomu odsouzení, tam seděl před Ježíšem a Ježíš mu řekl: „To jsi ty! Cokoliv se chystáš udělat, cokoliv máš udělat, běž, udělej to rychle.“ On věděl, co dělal, ale za těch třicet stříbrných a za popularitu prodal Pána Ježíše Krista. Jeden z Jeho učedníků, pokladník církve. Ježíš ho nazval svým přítelem, vidíte. A Bible říká, že se narodil jako syn zatracení, stejně jako Ježíš se narodil jako Syn Boží. „Aby svedli, pokud možno, i vyvolené.“

Matouš 24:24; Marek 13:22

73 Dávejte dobrý pozor, zatímco to dál studujeme. Vezmeme si jiný příklad z knihy Králů. Tam byl jistý prorok a jmenoval se Micheáš. Byl to Jimlův syn a byl prorokem. Jistě, že byl. A byl tam rovněž jiný prorok, který byl hlavou organizace proroků, těch pomazaných. Bible říká, že byli proroci, stejně jako říká, že Balám byl prorok, pomazaný. A jeden z nich tam se jmenoval Micheáš, který byl Bohem pomazaný a Bohem poslaný se Slovem Božím. Byl tam jeden, který se jmenoval Sedechiáš, který si myslel, že byl Bohem poslaný. On byl Božím pomazaným, ale jeho učení bylo v rozporu se Slovem Božím. „Povstanou falešní kristové a budou ukazovat veliká znamení, takže by svedli, kdyby bylo možné i samotné vyvolené.“

1. Královská 21:19, 23; 2. Královská 9:37

74 Všimněte si teď obou, oba byli pomazaní. No, jak byste mohli říct, který měl pravdu a který byl na omylu? Podívejte se, co Slovo slibovalo Achabovi. Prorok, který byl před ním, což byl Eliáš, jeden z největších proroků toho věku, který byl potvrzeným prorokem. Ten potvrzený prorok řekl, že kvůli tomu, že Achab se dopustil takového zla, psi budou lízat jeho krev (připravil Nábota o život) a že psi budou žrát Jezabel a její tělo bude ležet jako hnůj na poli. No, jak můžete žehnat tomu, co Bůh prokletel? Nebo jak můžete proklínat, jak pověděl Balám, to co Bůh požehnal? Vidíte. Ale tito proroci, oni byli

upřímní. Není pochyb o tom, že to byli dobří muži, počestní muži. Protože být prorokem v Izraeli — museli jste být počestní; dokonce jen být Izraelitou. Pokud bys nebyl, byl bys ukamenován. Byli to počestní muži. Byli to chytrí muži. Vzdělaní muži. Byli vybráni z národa Achabem, (Vidíš to, sestro Wrightová?) — elita toho národa, dobře vybavení pro tu...

⁷⁵ A teď, když Micheáš spatřil své vidění, on ve svém srdci věděl, co řeklo Boží Slovo, ale chtěl vědět, co řekne ten Duch, který byl v něm. No a oni řekli: „Mluv to samé, co říkají tito ostatní proroci. A když to uděláš, no, budeš... přijmeme tě určitě znovu do naší společnosti.“ Vidíte? Uděláme tě jedním z nás. „Vezmeme tě zpátky do naší denominace. Víme, že jsi prorok, jenže ty stále vyslovuješ slova prokletí. Vždy na Achaba vrháš kletby. No, Sedechiáš, ten předák (papež nebo kdokoliv to mohl být), on teď Achabovi požehnal a řekl: ‚Jdi, a udělej to.‘ No, ty teď říkej totéž, Jimlo. Vždyť ty jsi přece chudás; nemáš skoro žádné shromáždění, a tito muži za sebou mají miliony. Stojí za nimi celý národ. No, říkej to samé, co oni. A podívej, co budeš dělat... budeš moct jít z bohatství této země.“ To ale nebyl ten pravý, na koho by to zabralo.

⁷⁶ Co kdyby se zeptali: „Můžeš najít na Sedechiášovi nějakou chybu, Micheáši?“

„Ne.“

„Přistihl jsi ho někdy v hříchu?“

„Ne!“

„Slyšel jsi ho někdy, že by někomu nadával?“

„Ne!“

„Viděl jsi ho někdy opilého?“

„Ne!“

„Můžeš zpochybnit jeho vzdělání?“

„Ne!“

„Myslíš si, že jeho doktorský titul je falešný?“

„Ne!“

„Věříš, že jeho *titul* Ph.D. je v pořádku?“

„Jistě, byl udělen koncilem Sanhedrinu, myslím, že to je...“

koncilem, myslím, že to je v pořádku.“

„Tak tedy, proč se k nim nepřipojíš?“

„Protože on je mimo Slovo!“

„Dobrá, v takovém případě v tom dojde k rozhodující konfrontaci.“

⁷⁷ Právě jako předtím prorok Eliáš. A pokud jsi Božím dítětem, budeš se přidržovat proroka této Bible! To je Slovo.

1. Královská 22:14; 2. Paralipomenon 18:13

⁷⁸ Všimněte si té hodiny, toho období. Dobře, co kdyby Sedechiáš řekl: „Ó, já vím, že to řekl prorok, ale to platí pro budoucí generaci; to je pro dobu ležící daleko před námi.“

On řekl: „Počkejte, dokud nedostanu vidění od Boha, a pak vám řeknu.“

On řekl: „Potom řekneš to samé?“

Namítl: „Řeknu jenom to, co řekne Bůh, nic jiného, nic víc. Nemohu k tomu ani slovo přidat, ani z toho jediné slovo ujmout.“ A tak toho večera, když byl na modlitbě, Pán k němu přišel ve vidění. A druhý den ráno přišel a řekl: „Tedy...“

⁷⁹ Dva proroci... Největší muž v tom národě, po vojenské stránce a z národního pohledu, byl Sedechiáš. On byl vedoucím prorokem ustanoveným králem. Byl vedoucím všech ostatních proroků dosazený organizací. On byl ustanoven jeho organizací jako vedoucí jich všech. Pravděpodobně byl nejsectělejším, nejvdělanějším a pro tu práci nejzpůsobilejším. A byl pomazaný Duchem svatým, protože je nazván prorokem. Jistě. A nejen obyčejným prorokem, on byl židovským prorokem. Sledujme ho tedy.

1. Královská 22:11; 2. Královská 18:10; 4. Mojžíšova 23:1

⁸⁰ Sedechiáš řekl: „Pán ke mně promluvil: ‚Udělej mi tyto dva rohy ze železa,‘“ to je symbol; prorok obvykle používá symboly. „On řekl: ‚Udělej si tyto železné rohy.‘ Duch svatý mi řekl: ‚Vezmi tyto...‘ To pomazání, které mě požehnal (Nemyslete si, že to je škodolibost, ale je to, abychom se dostali k věci.), ten Duch svatý, který skrze mě mluví v jazycích, ten, který mě potvrdil, On řekl: ‚Vezmi tyto rohy a tímto sdělíš králi, že vytlačí Syřany ze země. A já mu vrátím zpět zemi, která oprávněně patří Izraeli, církvi.‘“ Bratře, to zní celkem fundamentálně, právě tak jako v případě Baláma tehdy.

Balám mluvil stejně fundamentálně jako Mojžíš. Mojžíš... Správné

Boží číslo je sedm. A Balám řekl: „Postavte mi sedm oltářů, sedm čistých obětí volů a sedm beranů.“ To mluví o příchodu Syna Božího. Fundamentálně měl právě tak pravdu jako kdokoliv z nich.

⁸¹ A tady je Sedechiáš, který má stejně tak fundamentálně pravdu: „Protože tato země patří nám. Zatímco ti Syřané a Filistíni tam cpou břicha svých dětí a tak dále — naši nepřátelé — pokrmem, o který okrádají naše děti, když Bůh tuto zemi dal nám!“ Bratře, to je dobrý argument. Myslím si, že on to mohl vykřikovat před Izraelem, a oni mohli křičet, jak jen mohli. No, já teď mluvím o dnešku; doufám, že mě sledujete. Všechno to vykřikování a hulákání...

⁸² Vzpomínáte si minulou neděli na Davida? Vy, kteří jste po celé zemi u rádia... nebo po celé zemi u toho telefonního připojení, pokud nemáte poselství z minulé neděle, určitě si ho sežente. „Snaha dělat Bohu službu, aniž bychom k tomu byli pověřeni.“ Nezáleží na tom jak upřímně, jak dobře, Bůh to vůbec nepřijímá, rozumíte.

⁸³ Tedy, tady byl Sedechiáš, který si myslel, že má pravdu. Micheáš řekl: „Dovolte, že se zeptám Boha.“ A tak druhý den ráno přichází s „Tak praví Pán“. On zkontroloval své vidění se Slovem.

⁸⁴ No, kdyby řekl Sedechiáši: „Víš, co řekl prorok Bible, že se tomu člověkovu přihodí?“

⁸⁵ „Ale ne v tomto čase, protože tento muž je počestný.“ On usiluje (Ať to neunikne vaší pozornosti!) ... on se snaží vrátit církvi věci, které jí patří. On se snaží vrátit jí vlastnictví, ne ty duchovní věci; kdyby to tak bylo, on by zatřásl celým národem, jako to udělal Eliáš. Ale on se jim snaží dát ty materiální věci: „My vlastníme majetek. Jsme velikou organizací. Patříme k tomu. My všichni... vy všichni lidé, vy protestanti byste se k nám všichni měli připojit.“ Pomalu se k tomu dostáváme. „To jsou teď všechno bratři a sestry.“ Nejsou! Nikdy nebyli a nikdy nebudou, s tou opravdovou ryzí církví Boží. Nemohou být.

1. Královská 22:11; 2. Paralipomenon 18:10

⁸⁶ Všimněte si, on měl vidění. A tak řekl: „Bůh ke mně promluvil.“ Podívejte se teď, ten muž byl upřímný. Řekl: „On řekl, ‚udělej si tyto rohy a jdi tam před krále a trkej na západ (nebo kterýmkoliv směrem ležela ta země od místa, na kterém oni stáli) ... trkej a bude to ‚Tak praví Pán‘, že on zvítězí a vrátí se zpět, že to

bude vítězství pro církve.“ Že oni je vyženou. Je to docela blízko, že? Ale o co se jednalo? Přichází sem Micheáš a řekl: „No, ty jsi dal svému proroku...“

1. Královská 22:17; 2. Paralipomenon 18:16

⁸⁷ Řekl: „Jen táhni! Ale viděl jsem Izrael jako ovce, rozehnané, nemající pastýře.“ Fjú! Přesně naopak.

1. Královská 22:19; 2. Paralipomenon 18:18

⁸⁸ Tedy, vy jste to shromáždění. No, kdo tedy má pravdu? Oba jsou proroci. Jediný způsob, jak můžete mezi nimi poznat ten rozdíl, je, zkontrolovat to pomocí Slova.

On pověděl: „Odkud to bereš?“

Řekl: „Viděl jsem Boha sedícího na trůnu.“ Řekl: „Viděl jsem kolem Něj celou radu.“

1. Královská 22:11; 2. Paralipomenon 18:10

⁸⁹ Zapamatujte si teď, Sedechiáš právě řekl, že také viděl Boha, v tom samém Duchu. „Viděl jsem Boha. On mi řekl, abych udělal tyto železné rohy, abych tam šel a vytlačil odtamtud ty národy, protože to patří nám. Jiní na to nemají žádné právo.“ A oni by to měli, kdyby se správně přidržovali Boha, oni by to měli, jenže oni se od Boha vzdálili. A tak je to s organizací, s církví. Ona má na tyto věci právo, ale byli jste o ně ošizeni, protože jste se vzdálili od Božího Slova a Božího Ducha, od Pomazání, aby potvrdilo Slovo pro dané období. Ať vám toto poselství neunikne.

1. Královská 22:19–22; 2. Paralipomenon 18:18–21; Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

⁹⁰ Všimněte si, co se teď stalo. On řekl: „Viděl jsem Boha,“ to řekl Micheáš, „sedícího na trůnu v Nebi. Jeho rada byla shromážděna kolem Něj. On řekl: ‚Koho pošleme, aby šel tam dolů a svedl Achaba, aby se vyplnila slova Eliáše, mého proroka, který byl potvrzen? Řekl jsem, že on přijde. A Eliáš měl moje Slovo! A nebe a země pominou, ale moje Slovo neselže! Nezajímá mne, jak se modernizují nebo, jak se stávají dobří nebo jací se stávají vzdělání nebo jak jsou velcí, moje slova nikdy neselžou!‘ A z pekla vystoupil nějaký lživý duch, padl na kolena a řekl: ‚Pokud mi jen dovolíš, mohu jim dát své pomazání; způsobím, že předvedou kterýkoli druh znamení nebo zázraku, jen abych je dostal mimo Slovo. On ani nebude vědět, že to je Tvoje Slovo. On na ně nebude dbát kvůli popularitě. (Bratře, časy se nezměnily! Bratře Neville to je pravda! Zapamatuj si, že to je pravda!) Já na něj sestoupím a způsobím, aby dělal totéž, co dělají všichni ostatní. Způsobím, že bude prorokovat a řekne lež.“ Jak to mohla být lež? Protože to bylo v rozporu se

Slovem.

⁹¹ Vezměte jakýkoliv z těchto falešných křtů, falešný takový a takový a takový, nezajímá mne, jak opravdově to zní, jak moc se to snaží napodobit, pokud je to v rozporu se Slovem Božím pro tuto hodinu, je to lež! Přesně tak. Říkáte: „Dobře, naše... No, udělali jsme *to* a udělali jsme *tamto*; a naše církev je *taková*, a...“ Nestarám se o to, co to je. Pokud je to v rozporu se psaným Slovem pro tuto hodinu, je to lež! Bůh s tím nebude mít nic společného. Bez ohledu na to, jak upřímně, jak vzdělaně, jak inteligentně, jak pravdivě to zní, jak rozhodně to zní, pokud je to v rozporu se Slovem pro tuto hodinu... Za chvíli do toho vejdem trochu hlouběji, pokud nám čas dovolí. Pokud ne, probereme to znovu dnes večer.

1. Královská 22:23; 2. Paralipomenon 18:22

⁹² Všimněte si! On byl upřímný dobrý člověk, o tom není pochyb. Řekl... Potom jinak, Micheáš mu řekl (ne rovnou do očí, ale jinými slovy): „Ty jsi pomazán lživým duchem.“ Něco takového se říká biskupovi? Ale on to udělal.

1. Královská 22:24; 2. Paralipomenon 18:23

⁹³ A tak tento biskup přišel a řekl: „Už s námi nikdy nebudeš mít společenství!“ a udeřil ho do tváře; řekl: „Ty víš, že já jsem potvrzený muž. Moje církev mě udělala vedoucím toho, této věci. Ty všeobecné volby Božího lidu mě tím udělaly. Ustanovila mě tím moje organizace. A Bůh nám tuto zemi dal a chce, aby patřila nám! A já mám ‚Tak praví Pán.‘“ Udeřil ho a řekl: „Kterou cestou Duch Boží odešel, když mne opustil?“

1. Královská 22:25; 2. Paralipomenon 18:24

⁹⁴ Micheáš řekl: „Poznáš to v jednom z těchto dnů, když se Kalifornie zhroutí do moře,“ a mnoho dalších takových věcí, vidíte. „Uvidíš, kterou cestou to odešlo, když budeš sedět ve vnitřním vězení.“

⁹⁵ Tedy, Achabe, co ty řekneš? „Věřím svému prorokovi,“ řekl. Co kdyby prostě zkoumal Slovo? Vidíte, on nechtěl vidět sám sebe prokletého. Poslouchejte mne! On nechtěl vidět sebe prokletého. Nikdo to nechce. A můj organizovaný bratře, to je to, co se děje s tebou! Ty si chceš myslet, že jsi v pořádku, zatímco ve svém srdci víš, že když křtíš a používáš jméno: Otce, Syna a Ducha svatého, že lžeš! Víš, že když jsi... říkáš ty věci, které děláš — bereš počáteční důkazy a všechny takové věci — že jsi na omylu. Jak může být počáteční důkaz mluvení v jazycích, a potom mluvit v rozporu s Božím zaslíbením pro tuto hodinu? Jak je to možné? Ty nechceš

prokletí, že ne? Ale tady je to napsáno, a tak to bude. To je znamení šelmy. Tak blízko, že by to svedlo dokonce i vyvolené, kdyby to bylo možné.

⁹⁶ Každé znamení, každý zázrak, pomazání muži, prorocství — a probíhají všechny možné věci, všechna možná znamení, všechny možné zázraky, jak poznáte ten rozdíl? Sledujte Slovo pro tuto hodinu. To je, jak vezmeš...

⁹⁷ Sledujte Mojžíše, jak on mohl rozpoznat Baláma; sledujte tady Micheáše, jak můžeme poznat, že on měl pravdu? Slovo před ním prorokovalo tyto věci o Achabovi. A Slovo předtím prorokovalo o těchto organizacích v tomto dni a o tom prokletí, které je na nich a o těch věcech, které se stanou skrze Jeho opravdově pomazanou církev — bude mít Slovo, nevěsta Slova. Tady jsme. Dnes je to tady právě tak, jak to bylo tehdy.

2. Korintským 13:1

⁹⁸ Bible říká: „V ústech dvou nebo tří svědků obstojí každé slovo.“ Mluvil jsem o Balámovi. Mluvil jsem o Balámovi a Mojžíšovi. Teď jsem mluvil o Micheáši a Sedechiáši. A teď ukážu ještě jednoho — ale jsou jich ještě stovky — ale ještě jednoho, abychom měli tři svědky. Mám jich tady poznamenanou celou řadu. Ale abychom šetřili čas...

⁹⁹ Jeremiáš, který byl potvrzený, byl vyvrhelem, ale byl potvrzeným Božím prorokem. Oni toho muže nenáviděli. Házeli po něm přezrálé ovoce a všechno možné, a on na ně uvrhl kletbu. A věci, které on dělal... A ležel tam na boku, a tak dále a ukázal znamení o tom, že Izrael byl na omylu. Každý prorok, opravdový prorok, který kdykoliv na světě povstal, prokrel ty denominační církevní organizace. Jakby se to mohlo u neměnného Boha změnit?

¹⁰⁰ Duch svatý je Prorokem této hodiny. On obhazuje své Slovo, dokazuje je. Duch svatý byl prorokem v Mojžíšově době. Duch svatý byl prorokem v Micheášově době. Duch svatý, který napsal Slovo, přichází, a to Slovo potvrzuje.

¹⁰¹ No, co se přihodilo v Micheášově době? Achab byl zabit a psi lízali jeho krev, podle Slova Božího. „Ó, vy falešní učitelé, Tak praví Bůh, jednoho dne budete sklízet to, co zasíváte, vy slepí vůdcové slepých!“ Já se nehněvám; říkám vám jen pravdu. A já bych toto neřekl, kdyby tam v tom pokoji Duch svatý neřekl: „Pověz to tímto způsobem.“ Řekl jsem vám někdy něco špatně... co by Bůh

nepotvrdil, že je pravda? Probudte se, moji bratři, než bude příliš pozdě!

Jan 6:37

102 Ale dovolte mi říci toto: Jak by se mohl probudit trn a stát se bodlákem, když k tomu byl předurčen? Jak by to mohl vyvolený nevidět? Protože vy jste vyvolení, abyste to viděli. „Všichni, které mi dal Otec, ke mně přijdou,“ řekl Ježíš, „a nikdo z nich ke mně nemůže přijít, ledaže On mi ho dal před založením světa, když jejich jména byla umístěna v Beránkově knize života,“ ne v nějakém církevním záznamu, ale v Beránkově knize života.

103 Všimněte si! Jeremiáš povstal, byl před lidem potvrzený, a přesto ho nenáviděli.

104 A tak oni odešli, on šel a udělal si jho a vložil si ho na krk a pak se ukázal před lidmi. Oni řekli: „Ó, my jsme tím velkým Božím lidem. Co, my jsme Izrael! My jsme tak věrní naší synagoze, přicházíme tam každou neděli, obětujeme oběti, dáváme tam své peníze. Jakby se vůbec mohl Nabuchodonozor zmocnit těch svatých Božích věcí?“ Hm! Způsobily to vaše hříchy.

Bůh řekl: „Když budete dodržovat má přikázání, neudělám to; ale pokud nebudete, pak to na vás přijde.“ To je čistá pravda. Je to stále totéž. Dodržujte Jeho přikázání, Jeho Slovo pro danou hodinu, které zaslíbil.

Jeremiáš 29:10

105 Všimněte si teď. Jeremiáš z Boží vůle potvrzený prorok, i když nenáviděný... Každý z nich byl ve své době nenáviděný. Oni dělali tak zvláštní věci v rozporu s tehdejší denominací; všichni ho nenáviděli, dokonce králové a všichni ostatní. A tak si nasadil na svou šíji jho a řekl: „Tak praví Pán, budou tam sedmdesát let,“ protože on to porozuměl z Božího Slova — sedmdesát let.

Jeremiáš 28:10, 11

106 Pak Chananiáš (Chananiáš, myslím, že to vyslovujete: Ch-a-n-a-n-i-á-š.)... Chananiáš, prorok mezi lidem, přišel, sundal Jeremiášovi ze šíje to jho a polámal ho. A řekl... On byl někým velkým mezi těmi lidmi (vidíte), když se mluvily věci v rozporu se Slovem Božím. A on řekl: „Za dva roky budou zpátky, Tak praví Pán!“ Dva pomazaní proroci. Jaký byl mezi nimi rozdíl? Jeden z nich mluvil Slovo, ale ten druhý ne.

Jeremiáš řekl: „Amen!“ před těmi všemi staršími a před shromážděním a celým Izraelem.

107 Vidíte, on chtěl ukázat, že může být stejně velký jako Jeremiáš. „Ty víš, že tě stejně nemají rádi a já jsem také prorokem. Jsem prorokem víc než ty, protože ty prorokuješ lež. Ty mi říkáš, že Boží lid potká *taková–a–taková* věc.“ To je to, co říkají dnes, ale vy tam budete stejně jako nějaká církev. Je na vás uvalena kletba. Vy všechny církve, denominace, které se držíte lidských tradic místo Slova Božího, jste Bohem proklety.

Jeremiáš 28:10, 11

108 Všimněte si, tady on přichází. Chananiáš strhává toto jho z jeho šije, ten Boží symbol, zlomil ho a řekl: „Tak praví Pán, za dva roky budou zpátky.“ Jen aby se vytáhnul. „Já jsem Ten-a-ten.“ Protože on to zastupoval, on byl prorokem organizace.

109 Jeremiáš byl mužem pustiny, který žil sám. Celou dobu proti nim prokoval zlé věci, protože byli zlí. A tento muž jim říkal: „Ó, vy jste v pořádku, pokud patříte... dokud jste Izraelem, to je vše, co je potřeba; (vidíte) Bůh to neudělá. Víím, že se tady něco malého stalo, ale nedělejte z toho poplach, neděste se.“ Ó, bratře, takoví žijí i dnes: „Nestarejte se, všechno je v pořádku. Všechno máme pod kontrolou. Jsme církev.“ Nemyslete si to. Ano.

110 A tak on řekl: „Vše je v pořádku. Oni se za dva roky vrátí. Takové malé věci se stávají, není to nic neobvyklého; to se stává, jen sem přišel Nabuchodonozor, ale náš Bůh se o to všechno postará.“ Ale Slovo řeklo, že oni tam budou sedmdesát let, dokud nepomine ta generace a další generace... Jedna generace trvá čtyřicet let.

111 „To jsou téměř dvě generace, po které tam budete,“ a Jeremiáš to řekl v souladu s Božím Slovem. Chananiáš to zlomil... Jeremiáš řekl: „Dobře, amen. Ale, Chananiáši, pamatujme na to, že jsme oba proroci; jsme kazatelé. A já ti říkám, můj bratře: Pamatujme na to, že před námi byli proroci, a oni prorokovali proti královstvím; a oni prorokovali proti určitým věcem. Ale pamatuj, že když prorok něco řekne, musí prorokovat na základě Slova jako Micheáš a Mojžíš a všichni ti ostatní. Musí to být podle Slova. Pokud to není, pak pamatuj, co se přihodí.“

Jeremiáš 28:3, 4

112 Potom se Chananiáš ve svém spravedlivém rozhořčení postavil a řekl: „Já jsem Chananiáš (o tom není pochyb), Pánův prorok a já říkám dva roky.“ Jinými slovy: „Mě nezajímá, co říká Slovo,“ — jeho pomazání. „Říkám, že za dva roky budou zpátky.“

113 Jeremiáš od něho odešel, odešel a řekl: „Pane, nestarám se

o to, co on řekl, já stále věřím a vím, že tak mluví Slovo, zůstanu Ti věrný. Nedám se jím svést.“

Jeremiáš 28:13, 16, 17

114 Bůh řekl: „Jdi a řekni Chananiášovi: ‚To další jho udělám ze železa.‘“ Protože to udělal, byl odstraněn z povrchu země — Chananiáš, v tom stejném roce. To jsou naše příklady. Oba proroci. O mnoho víc by mohlo být řečeno a vyprávěno o tomto čase.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Židům 13:8

115 Ale sledujte. Ježíš řekl, že znovu v tomto čase konce budou ty dva duchy znovu opravdu blízko sebe. Je to pravda? Všimněte si teď. To bude k sobě blíž než tehdy. To je čas konce. Ó, děti! Bože, smiluj se nad námi! To bude tak opravdové, že by to svedlo i samotné vyvolené, kdyby to bylo možné. Tedy, jak... jak jsme to poznali v oněch dnech? Jak to poznáme dnes? Stejným způsobem, zůstaňte se Slovem: Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. No, nesme celé toto poselství. A když posloucháte tento pásek — i když tady možná jednou nebudu, když Pán tady na zemi se mnou skončí — vy se k tomu budete znovu vracet. Poslouchejte můj hlas, to co vám říkám. Pokud On mě vezme předtím, než přijde, jen pamatujte, mluvil jsem k vám ve jménu Páně Pánovým Slovem. Ano.

Matouš 24:24; Marek 13:22

116 Všimněte si, budou tak blízko sebe, že kdyby to bylo možné, svedli by i vyvolené. Budou konat ta stejná znamení, ty stejné zázraky skrze toho stejného Ducha. Je to pravda? Právě tak jako ti proroci, o nichž jsme mluvili — proroci.

117 Tedy, je také napsáno... Obrátme se ještě k tomu místu, k tomuto jednomu, pokud chcete: 2. Timoteovi 3. Nevynechejme toto jedno místo. Nechci... Dívám se tam na hodiny a chtěl bych z toho hodně vynechat, ale myslím si, že tentokrát bychom to neměli udělat, vidte.

118 Všimněte si, pouze... Jestli tady stojím a potím se, jako kdybych... vidíte. Ale mám radost. A vím, že je to pravda.

Galatským 1:8

119 2. Timoteovi 3:8. Pavel, ten muž, který řekl: „Kdyby i anděl z nebe sestoupil a mluvil vám jiná slova než to, co jsem řekl, ať je proklet.“ Tedy, anděl sestoupil. To je 2. Tessalonicenským. Ó, promiňte.

2. Timoteovi 3:1, 2

120 Všimněte si ve 2. Timoteovi 3:8, dávejte pozor, co teď říká

Pavel. Začněme asi... Začněme od prvního verše a poslouchejte opravdu pozorně. Vy, kteří máte Bible, čtete se mnou; vy, kteří Bible nemáte, pozorně poslouchejte.

Věz však, že v posledních dnech [Zdůrazňuji to v *posledních dnech*. Tehdy se to stane.] **nastanou nebezpečné časy.** [Jsme v nich.]

Lidé totiž budou samolibí, milující peníze, vychloubační, pyšní, rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní.

¹²¹ Jen se podívejte na tu dnešní chásku. Prohnilost, dokonce i mezi muži na ulici, mladí muži si sčesávají vlasy do čela, s ofinami jako ženy. Zvrácenost — Sodomití!

¹²² Četli jste tento měsíc *Reader Digest*? Tam bylo řečeno, že Američané ve věku — myslím si, že to bylo mezi dvaceti a pětadvaceti lety — jsou už ve středním věku. Jsou vyřízení. Jsou prohnilí. Věda říká, že muž i žena se nachází ve středním věku, když jim je jen něco málo po dvacítce. Jejich tělo je tak zkažené a vydáno špíně.

5. Mojžíšova 22:5; 2. Timoteovi 3:2–5; 2. Timoteovi 3:6

¹²³ Ó, Ameriko, kolikrát tě Bůh chtěl shromáždit, ale teď přišla tvoje hodina! Ty jsi první na světě, co se týče špíny.

... rouhaví, neposlouchající rodiče, nevděční, bezbožní,

Bezcitní... [Nemají pravou lásku ani jeden vůči druhému, muž vůči ženě, žena vůči muži. Nemají ani přirozené city. Sexuální špína.] **nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví, hrubí, nepřátelé dobra,** [Jinými slovy, říkají: „Vy bando svatoušků.“ Jednou se někdo zeptal na chození sem do sboru; bylo mu řečeno: „Nechoď tam, to je tam všechno banda lidí, kteří dělají hluk a vyvádějí.“ Takovými pohrdají.]

Zrádci, ukvapení, nadutí, milující více rozkoše než Boha; [Namítnete: „Bratře Branhame, to jsou komunisti.“ Co říká následující verš?]

Budou mít vnější způsob zbožnosti, ale [Co?] **zřeknou se její moci:** [Slova, Ježíše Krista, toho stejného včera, dnes i navěky, projeveného zaslíbení

pro daný čas. Prostě přesně jako Chananiáš, přesně jako Sedechiáš, přesně jako Balám tam v minulosti a další falešní proroci...] **Budou mít vnější způsob zbožnosti**, [Pomazání, vidíte. Mají formu, pomazání, ustanovení kazatelé] **budou mít vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se...** [Že On je tentýž včera, a... popírají Jeho Slovo.]

Jak popírali Ježíše v tamtom dni? Koho popírali, když popírali Ježíše? Slovo. Byli nábožní. Učili z Bible, ale popírali Slovo pro tamten den. Čím jsou dnes? Tímtéž, pomazání, kazatelé Evangelia Letnic, ale popírající zaslíbení Slova pro dnešní den, které bylo potvrzeno: Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. Vidíte to?

Jsou mezi nimi i tací, kteří se vkrádají do domů a svádějí ženštiny obtížené hříchy, pužené různými žádostmi.

„Náš kroužek šití a naše to-a-to.“ Někdo přijde a snaží se překroutit Slovo a říká: „To je v pořádku, sestro, že máš krátké vlasy. Nevšímej si toho hlupáka.“ Vidíte? „Klidně to nos. To není to. Je to to, co vychází ze srdce člověka, to ho poskvňuje.“ Rozumíte? A uvědomujete si, že jste pomazáni zlým chlípným nečistým duchem? Jistě, s krátkými vlasy můžete zpívat v pěveckém sboru, ale máte zlého ducha, který je proti Slovu. To je pravda! To je, co říká Bible. A vy říkáte: „No, chodím v kraťasech, a to mě neodsuzuje...“ Kdokoliv... Jestliže si žena obléká oblečení, které patří muži, je to v Božích očích ohavnost. To řekl neměnný Bůh.

¹²⁴ Ó, tolik dalších věcí — jak bychom jimi mohli prostě procházet, nestačil by nám čas. Vy jste však dostatečně poučeni, co je správné a co špatné. A jak toho mám docílit, aby to dělali? Jak to mám udělat? Vy říkáte: „Dobrá, proč o tom stále vykřikuješ?“ Já jsem proti vám svědkem! Jednoho dne, v soudný den, nenajdete kout, kam byste se schovali.

¹²⁵ Jak to Micheáš mohl zastavit? Jak mohl Mojžíš, který křičel a snažil se to zastavit, a Jozue a ti, kteří běželi mezi lid; a Lévi dokonce vytasil meč a pobil je. Oni v tom prostě stejně pokračovali. Je předpověděno, že to budou dělat, a budou to dělat, protože to je „Tak praví Pán“, oni v tom budou pokračovat! Myslíte si, že ty denominace zruší své denominace a vrátí se zpět ke Slovu? Je to „Tak praví Pán“, ony to neudělají. Půjdou za antikristem? Přesně tak,

to je „Tak praví Pán“, půjdou. A tak proč o tom mluvíš? Musím být svědkem a vy také! Všichni věřící.

2. Timoteovi 3:6

126 Sledujte! „Ženštiny obtížené hříchy a různými žádostmi.“

„Vždyť to dělají všechny ostatní ženy.“ Falešní proroci. No, poslouchejte. Mluvím o falešných prorocích. Tedy, co budou v tom posledním dnu dělat? Vést ženy obtížené hříchy a různými chťíci. „Dobrá, vím, že všechny ostatní ženy...“ Dobře, jen tak dál.

2. Timoteovi 3:7, 8

127 Co bych měl ještě říct před tou velkou událostí tady v Kalifornii? „Vy lidé, tady v Los Angeles, každý rok, když se sem vracím, je tady víc žen s ostříhanými vlasy a víc zženštilých mužů než předtím a více kazatelů vstoupilo do organizace. Jste bez výmluvy! Kdyby se ty mocné skutky, které se staly u vás, staly v Sodomě a Gomoře, ta města by dnes stála. Ó, Kafarnaum, které se samo nazýváš jménem andělů, Los Angeles...“ Vidíte, co se děje? Ono klesne rovnou na dno moře. Kdy? Nevím, kdy se to stane, ale stane se to. Vy mladí lidé, pokud to já neuvidím v mém dni, vy dávejte pozor; je po něm.

Kteří se stále učí, ale nikdy nemohou dojít k poznání pravdy.

[Teď tady je ta šokující... tady je ta šokující část. Poslouchejte toto.] ***Stejně jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé zkažené mysli a zvrácení ve víře*** [Která byla jednou provždy dána svatým, samozřejmě.] ***ve víře.*** [„A on obrátí víru otců... nebo dětí zpět k otcům.“]

128 Zvrácení ve víře. Hmm! Víte, co znamená převrácenost? Jestli máte Scofieldovu Bibli, tam je „h“. Právě tam je řečeno „Apostasy“, odpadlictví. Právě to to znamená.

2. Timoteovi 3:8; Lukáš 18:1-8

129 No, ještě chvíli. Chtěl bych se tady ještě na něco podívat. Myslím si, že jsem si to správně poznamenal. Nejsem si jist, ale chci to říct a najít to dříve, než to řeknu. Tedy, okamžik. Převrácení ohledně pravdy, ohledně té víry, té víry. Je jenom jedna víra. To je pravda. Ohledně této víry, převrácení.

No, chci přečíst Lukáše 18. Jen krátce. Nemusíte si to poznamenávat; nemusíte si to číst.

Vyprávěl jim také podobenství, jak je potřeba stále se modlit a nepolevovat.

Řekl: „V jednom městě byl jeden soudce, který se nebál Boha a člověka si nevážil.

A v tom městě byla vdova. Ta k němu chodila a říkala: „Zjednej mi právo proti mému odpůrci.“

On ale dlouho nechtěl. Potom si však řekl: „Nebojím se sice Boha, a člověka si nevážím,

ale proto, že mi tato vdova nedává pokoj, zjednám jí právo, aby snad nakonec nepřišla a neztloukla mě.“

Pán tedy řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce!

A Bůh snad nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu volají dnem i nocí? A bude jim otálet pomoci?

Říkám vám, že jim zjedná právo rychle. Ale až Syn člověka přijde, nalezne na zemi víru?“

Malachiáš 4:6; Lukáš 18:8; Zjevení 10:7

130 No, to je otázka. Sem se chci dostat. Ve Zjevení 10 — během několika minut se k tomu dostaneme v jiném verši Písma — on řekl: „Ve dnech poselství sedmého anděla má být tajemství Boží ukončeno.“ Tady... Ta otázka zní, pokud to sledujete v souvislosti s touto hodinou: Bude to ukončeno? „Naleznu víru?“ Vyplní se v tomto čase Malachiáš 4: vrátí víru dětí zpět k víře otců, do originálu, do Slova? Rozumíte?

2. Timoteovi 3:8

131 Převrácenost! Jannes a Jambres, jak odporovali... No, také si poslechněte 2. Timoteovi 3:8: „Stejně jako Jannes odporoval Mojžíšovi, také v těch posledních dnech přijdou ti samí zvrhlíci (No, vidíte, co je tady řečeno?), kteří budou mít formu pobožnosti, pomazaní.“

Tedy, vezměme jen... Když se vrátíte, přečtěte si to doma, tak abych toto dnes dopoledne dokončil, jestli mohu.

132 To jsou zvrhlíci po stránce... ne zvrhlíci po stránce života; jsou to milí kultivovaní muži. Všimněte si teď, když Mojžíš šel do

Egypta s poselstvím „Tak praví Pán“ a byl potvrzen; svolal Izrael, který byl lidem, ne církví... Izrael byl lidem; oni nikdy nebyli církví, protože slovo *církev* znamená „ten vyvolaný“. Oni byli Božím lidem. A pak, když se stali pomazání pod Slovem a vyvolaní, stali se Boží církví, a pak odpadli, protože nevěřili Božím Slovu a poslouchali falešného proroka. Doufám, že to proniká hluboko. Izrael, který byl Božím lidem, vyšel pod rukou Boží, pomazaný Slovem... s mocí Boží a viděl znamení a zázraky Boží, a pak, když na ně Bůh působil, přišel tam falešný prorok, pomazaný, a učil něco v rozporu s originálním Slovem Božím, které slyšeli; každý z nich zahynul na poušti, kromě tří lidí! No, počkejte!

Matouš 24:35–37; Marek 13:31; Lukáš 17:26–30; 21:33; 1. Petrova 3:20

133 „Jak bylo za dnů Noe, kdy bylo zachráněno vodou osm duší, tak bude při příchodu Syna člověka. Jak bylo za dnů Lota — kde tři vyšli ze Sodomy — tak bude v čase, kdy bude zjeven Syn člověka.“ Já jen cituji Písma, Pánovo Slovo, a nebe a země pominou... bude to menšina!

2. Mojžíšova 4:3, 4, 11, 16

134 Všimněte si tady, Mojžíš jde tam dolů k Áronovi. Mojžíš měl být Bohem! Bůh mu řekl, aby byl Bohem! Řekl: „Ty buď Bohem a ať Áron, tvůj bratr, je tvým prorokem. Vložíš slova do jeho úst, pokud neumíš dobře mluvit.“ Řekl: „Ale, kdo udělal člověka němým? A kdo mu dal řeč?“ Pán to udělal. A tak tam odešel. A co udělal? On předvedl opravdový a pravý zázrak, o kterém mu Bůh řekl, aby ho udělal. Bůh mu řekl: „Jdi a hod' svou hůl na zem.“ Zvedl ji a byl to had. On ji zvedl a znovu z ní byla hůl. A řekl: „Jdi a udělej to před faraonem a řekni ‚Tak praví Pán.‘“

135 A když to faraon viděl, řekl: „No a co, *vždyť* je to levný magický trik.“ Řekl: „Na tom nic není; je to mentální telepatie nebo něco takového,“ víte. „My tady v naší organizaci máme muže, kteří dokážou totéž! Pojd' sem, biskupe ty-a-ty; a ty, pojdte sem. Máme takové, kteří dokážou to samé.“ Byl to satan, který mluvil skrze faraona. A byl to Bůh, který mluvil skrze Mojžíše.

Matouš 24:24; Marek 13:22

136 Ale sledujte toho člověka, který přišel. Před Mojžíše předstoupili Jannes a Jambres, a veřejně před lidem, a předvedli každý zázrak, který mohl udělat Mojžíš. Oni svedou i samotné vyvolené, pokud to bude možné. Je to pravda? Předvedli stejnou věc, co Mojžíš. Pochopili jste to? No, zapamatujte si, to je „Tak praví Písmo“, že to se bude opakovat znovu v těch posledních dnech.

A jaký byl rozdíl mezi Mojžíšem a Jambresem?

Mojžíš řekl: „Ať se voda promění v krev!“

A tito falešní proroci řekli: „Jistě, my také proměníme vodu v krev.“
A stalo se to.

¹³⁷ Mojžíš řekl: „Ať se ukážou blechy!“ Odkud to vzal? Přímo od Boha, vidíte. A co on udělal? Řekl: „Dobrá, jistě, my můžeme přivést blechy také.“ A udělali to. Každý zázrak, který mohl udělat Mojžíš, oni mohli také. Pamatujte, udrzte si to v paměti; za chvíli se k tomu dostaneme. Oni mohou udělat všechno co ti ostatní, ale nemohou zůstat se Slovem. Oni nemohou zůstat se Slovem.

¹³⁸ Teď si všimněte. Oni to udělali. Ale Mojžíš, ten pravý od Boha poslaný prorok, Bohem pověřený, on se s nimi vůbec nedohadoval, neřekl: „Tady tohle nemůžete dělat! Nemůžete...“ Nechal je na pokoji, nechal je klidně jít. Oni jsou proroky organizace, on je však nechal jít. Mojžíš šel jednoduše rovnou dál, poslouchal Boha. Cokoliv Bůh řekl: „Teď udělej toto,“ Mojžíš šel a udělal to. Udělal něco nového. Když to oni dělali, každý z nich měl nějakou senzaci nebo něco takového; tady přicházejí. Udělali to také, prostě přesně jako Mojžíš.

Jeremiáš 23:36

¹³⁹ Teď si všimněte. Tito muži se ukázali... Ó, lidé, nepřehlédněte toto. Tito podvodníci, tito padělatelé, se ukázali potom, co nejdřív přišel ten pravý. Oni přišli napodobovat. Rozumíte, to tak musí být. Dábel nemůže nic stvořit; on je jenom převraceč toho originálu. A co je hřích? Je to převrácená spravedlnost. Co je cizoložství? Převrácený správný akt. Co je lež? Je to zkreslená pravda — převrácenost. Podívejte na Chananiáše, převrácenost originálního Slova. Podívejte na Baláma, převrácenost originálního Slova. Podívejte na Sedechiáše, převrácenost originálního Slova. A Bible řekla, že tito muži vystoupí potom, co... aby převraceli originální Slovo, které bylo potvrzeno a dokázáno jako pravda.

2. Timoteovi 4:3–5

¹⁴⁰ „Konej dílo evangelisty (je to tam v tom rohu); naplň svoji službu. Neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle vlastních chutí shromažďovat učitele lechtající jejich sluch.“ Oni mohou přicházet a dělat všechno, co se jim líbí; a je to v pořádku: „My máme ta stejná znamení a zázraky.“

„A odvrátí se od pravdy k bájím“ — k dogmatům.

Matouš 24:24; Marek 13:22

141 Ó, jsme si vědomi Ducha svatého, té bázně, která se zmocňuje lidské duše, když se zamyslí, jak opravdově a jasně to leží rovnou před námi. Vykopejte tady ten základní kámen a přečtěte si ten arch papíru, který tam byl před třiatřiceti lety vložen. Podívejte se, co On tehdy ráno řekl na ulici Seventh Street, když byl položen tento základní kámen. Tedy, sledujte to. Sledujte tady u řeky, když sestoupil ten Pánův anděl ve formě ohnivého sloupu — stovky církví... nebo lidí z církví stály kolem na břehu — co On řekl; podívejte se, jestli se to neuskutečnilo. Podívejte se, co se přihodilo. Je to tak tvrdé. Víím, že to vypadá tvrdě, vy bratři tam, ale Bible řekla... Sám Ježíš řekl, že by to svedlo i vyvolené, kdyby to bylo možné. Nemůžeme to obcházet. Oni to nebudou schopni nikdy uvidět — kdyby to bylo možné i samotní vyvolení by tím byli svedeni.

142 Všimněte si. Tito muži se zjevili potom, co byl poslán ten pravý Boží pomazaný; vedle Jeho pravého proroka Mojžíše. A když Mojžíš cokoliv udělal, oni to napodobovali.

143 No, bratře, sestro, já... tohle je můj vlastní sbor. Mám právo kázat, co chci, pokud je to z Božího Slova. A já neodsuzuju vás, lidi, ale zkoumejme to prostě z pohledu na čas a na hodinu, v níž teď žijeme.

Zdravím bratra Rudella, bratra Juniora Jacksona a ty ostatní, naše bratské sbory, před chvílí jsem na to zapomněl. Myslím si, že oni jsou dnes ráno také připojeni, protože tady v modlitebně nemáme místo.

1. Mojžíšova 2:17

144 Zamysleme se teď nad tím, jen na chvílku. Oni dělali stejné zázraky, jaké dělal Mojžíš. Mojžíš přivedl blechy; oni to napodobili a přivedli blechy. Vidíte, Bůh řekl: „Toho dne, kdy z něho ochutnáš, toho dne zemřeš.“

1. Mojžíšova 3:4

145 Satan to obešel a řekl: „Určitě nezemřete; budete jen chytřejší. Budete mít lepší organizaci, lepší... (Víte, víte!) Všechno pro vás bude lepší, budete mít více světla.“ Prostě převrácenost. A pamatujte, „Tak praví Pán“, na základě 2. Timoteovi 3:18, že v těch posledních dnech tento Jannes a Jambres budou na zemi. No, chtěl bych, abyste si všimli, že oni jsou dva — ti padělatelé, vidíte.

146 No, vrátíme se za chvíli do Sodomy a k těm třem; najdeme ty tři anděly, kteří sestoupili a uvidíme to napodobování a tak dále. Uvidíme, co je dobré a co špatné.

147 Všimněte si. Oni dělali ty stejné zázraky. Ale všimněte si, oni to napodobovali potom, co pravdivé Slovo bylo pomazáno skrze toho pravdivého, kterého poslal Bůh — oni následovali druhotně. Zajímalo by mě, jestli bychom o tom na chvíli nemohli přemýšlet. Když jsem bral lidi za ruku, není to tak dávno, asi před dvaceti lety, a ukázalo se znamení... Chlapče, tam bylo víc znamení... A všichni... Jeden to měl v pravé ruce, jeden to měl v levé ruce; další to poznal čichem, vidíte. Všechny možné... A mě by zajímalo... Bůh mi nedovolí, abych vám teď řekl, co byla opravdu pravda, ale jednoho dne to zjistíte. Bylo to jenom proto, aby se projevil jejich nerozum. To od začátku nebylo správné. Jednoho dne vám to řeknu, pokud Pán dovolí.

148 Všimněte si. Oni dělali tytéž zázraky, ale nedělali — všimněte si — oni to nedělali, až teprve potom co vyšlo originální Slovo. Takovým způsobem to udělal satan v Edenské zahradě; takovým způsobem to dělal celou dobu. Kdo prorokoval nejprve? Mojžíš. Kdo přišel na scénu první, Mojžíš nebo Balám? Mojžíš. Kdo se ukázal na scéně první, Jeremiáš nebo Chananiáš? Vidíte, co tím myslím?

149 Všimněte si. Oni to kopírovali. Tělesní napodobovatelé, upřímní, mysleli si, že dělají Bohu službu jako David (minulý týden), ale byla to jen tělesná napodobování. Já jen chvíli čekám. Chci, abyste se nad těma dvěma místy zamysleli. Pokud to neřeknu, Duch svatý to jistě zjeví, především těm vyvoleným.

150 Faraonova denominace říká: „My máme muže, který je schopen udělat totéž.“ A oni to udělali, vidíte. Proč to faraon dělal? Proč to Bůh dovolil? Proč tam Bůh poslal pravého pomazaného proroka, aby před faraonem ukázal znamení a pak dovolil přijít denominační kopii a napodobit to před lidmi? Proč dovolil povstat napodobovateli, aby to udělal a aby udělal přesně tutéž věc, kterou udělal opravdový Duch Boží? Rozumíte, Písmo se musí vyplnit.

1. Královská 22:20; 2. Paralipomenon 18:19; Zjevení 3:17

151 Všimněte si. On to tak udělal, aby zatvrdil faraonovo srdce a těch Egyptanů, aby dokázal, že Mojžíš nebyl tím jediným, který měl Slovo; oni mohli udělat všechno právě tak, jak to dělal Mojžíš. A proč Bůh dovolil, aby se tyto věci staly v těch posledních dnech? Tak, aby tatáž věc, jako ten lživý duch řekl Sedechiáši: „Jak dostaneme Achaba, aby se mohly tyto věci vyplnit?“ A jak On dostane lidi, kteří důvěřují svým církvím, aby se tam dostali, aby se stala ta věc, kterou On předpověděl v tom Laodicejském věku církve? „Protože říkáš, že jsi bohatý a nic nepotřebuješ. Sedím jako

královna' — nic nepotřebuji..."

Zjevení 3:18

152 „A nevíš, že jsi ubohý, politováníhodný, slepý. Radím ti, aby sis ode mne koupil," On řekl, „olej a zlato." Proč to udělal? Proč dovolil, aby v těchto posledních dnech povstalo toto napodobování, když se tyto věci naplňují skrze pravé Slovo Boží, a dovolil těm napodobovatelům povstat a konat ty stejné věci a popírat pravé Boží Slovo? On to dopustil kvůli Mojžíšovi... a faraon to udělal proti Mojžíšovi a ti — Jannes a Jambres — oni to udělali proti Mojžíšovi. A Bible řekla, že se to bude v posledních dnech znovu opakovat. Tady to máme. No, jestli to není naplnění Písma, co to tedy je?

2. Timoteovi 3:9

153 Dohadoval se s nimi Mojžíš a říkal: „Hej, hej, to nemůžete dělat? Já jsem ten jediný, který byl ustanovený, aby to dělal. Hej, okamžitě to zastavte!" On je prostě nechal jít, nechal je pokračovat. Pamatujte, Bible říká: „Tak jako se projevil nerozum tamtěch, stejně tak se projeví i těchto v těch posledních dnech," když nevěsta bude vytržena a vzata do nebe.

154 Všimněte si. Mojžíš, to pravé projevené Slovo, neřekl nikdy nic, prostě to nechal probíhat. Ale On to udělal proto, aby mohl zatvrdit faraonovo srdce, svést faraona. A On udělal totéž, aby mohl svést Achaba. A ten jeden nepatrný muž, který tam stál sám, malý Micheáš, jim říkal: „Tak praví Pán..." Zatímco tady stál jiný pomazaný: „Tak praví Pán..." a navzájem si odporují.

Malachiáš 4:5, 6

155 Dnes stojíme s „Tak praví Pán," že vodní křest v těch posledních dnech se má provádět ve jménu Ježíše Krista, a postaví se jiný muž a předvede zázraky a je trojiční. Ukažte mi slovo *trojice* v Bibli. Ukažte mi, kde jsou tři bohové. Ukažte mi, kde se něco takového nachází. To ve Slově Božím není. Neexistuje taková věc, že by někdo byl někdy pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, s použitím těchto titulů. Všechny tyto věci: „Ó, to je v pořádku, sestry, to je v pořádku, jen si klidně mějte krátké vlasy. To je v pořádku, nemusíte dělat to, tamto nebo něco jiného. Ó, to je nesmysl, to je nějaký zpátečník." Ale Bible říká... a On zaslíbil v těch posledních dnech, že pošle Eliášova ducha a povolá ty lidi, ty Boží děti, zpět k originální víře, jak to bylo na počátku Slova. To Slovo bylo potvrzeným Synem člověka v těch posledních dnech, stejně tak jak to bylo v Sodomě — včera, dnes i na věky. On zaslíbil, že to udělá. Je to Boží zaslíbení; je to „Tak praví Pán“.

Matouš 24:24; Marek 13:22

156 Všimněte si. Oni udělali totéž, právě tak jako Mojžíš, až už toho Bůh měl dost. Pamatujte teď, je to „Tak praví Pán“, to se stane v tomto dni. No, pátrejte po celém světě; vezměte každý kult, každý klan, každého muže, každou církev... Vyzývám vás v Kristově jménu, abyste to udělali, vy kazatelé. Vyzývám vás, abyste si přečetli noviny nebo vzali v úvahu, cokoliv chcete - a přesvědčte se, jestli to není právě teď na zemi. Potom Matouš 24:24 je úplně správně. V posledních dnech povstanou falešní pomazaní a budou falešní proroci a svedou mnohé. Sledujte to teď v těch předobrazech, jak to teď přichází, vidíte. Svedou mnohé. Proroci (číslo množné), kristové, pomazaní (číslo množné). Spousta různých jedinců: metodisté, pomazaní baptisté a letničnickí a tak dále, vidíte. Ale existuje jeden pravý Duch Kristův, a to je Slovo, které se stalo tělem, jak On zaslíbil, že to udělá.

No, posuneme se ještě kousek dál k několika dalším místům Písma.

157 Až už toho Bůh měl dost, potom to skončilo. Jejich nerozum se projevil.

158 Všimněte si. Pamatujte, slupka vypadá úplně stejně jako pšeničné zrno, vidíte. No, nemohli jste říct tam v minulosti v luteránském věku, že stéblo bylo pšenicí, i když v sobě obsahovalo život. Stéblo bylo v pořádku. Život v tom stéblu byl v pořádku, ale pamatujte, život pokročil dál; pokročil od Elizea k Eliáši. Život postupuje dál. Ale zapamatujte si, to je v jiném stádiu. To nemůže zůstat v tomto stádiu. Nemůžeme jíst mršinu nějakého jiného věku. Nemůžeme jíst letničnickou mršinu, metodistickou nebo baptistickou. Rozumíte, to se stalo mršinou. My máme čerstvý Pokrm, Slovo pro tuto hodinu.

Matouš 24:24; Marek 13:22

159 Pamatujte, slupka je přesně taková jako zrno pšenice. V listu to nepřipomínalo zrno. To nebylo podobné zrnku ani v klasu, ale zcela určitě v plevě. To nevypadalo jako — Ježíš Kristus je tentýž — u Luthera. Nevypadalo to tak u Wesleye, ale určitě to tak vypadá u letničnických. To by svedlo i samotné vyvolené, pokud by to bylo možné, vidíte.

160 Tady máte vaše věky. Ale pamatujte, Letničnická církev v těch posledních dnech byla Laodicejská a Kristus z ní byl vystrčen, to jádro, samotná pšenice. Když usiloval... Pamatujte, když usiloval o to, aby se sám projevil v církvi, byl z ní odstraněný. Byla to stále

církev, tvrdila, že je; pomazaná. Ale zde je to Slovo, sám Kristus, to je to pomazané Slovo, které přijde pro zbytek svého těla, pro nevěstu. Pomazání toutéž vodou, která zalévala pšenici, jak jsme o tom mluvili — ona také zalévá koutky — ty pomazané. Pouze ti vyvolení nebo předurčení budou schopni mezi nimi zjistit rozdíl. No, Efezským 5:1 vám to říká; o tom, jak to bylo. Oni jsou pomazání.

Matouš 24:24; Marek 13:22

161 Všichni říkají: „Sláva Bohu! My tu máme svobodu, haleluja! Ó, haleluja, mluvíme v jazycích a vyskakujeme... Máme svobodu pro ženy. Vy lidé se snažíte, aby se podřídili, ó, všem těmto různým věcem.“ Vidíte, jen tak dál. Nic s tím nemůžete udělat. Říkají: „Dobrá, my mluvíme v jazycích; vykřikujeme, tancujeme v Duchu; kážeme Slovo.“ Určitě! Proti tomu žádná námitka. Tak to dělali tito lidé kdysi tady v Bibli. Ježíš řekl, že by to svedlo i samotné vyvolené, pokud by to bylo možné; i samotné vyvolené.

Matouš 19:30; Matouš 20:16; Lukáš 13:30

162 Všimněte si teď. Pleva od originálního zrna, zrna, které padlo do země — ono nebylo žádnou organizací. Bylo to jedno zrno samo o sobě. Ale když vzešlo, nebylo zrnem; bylo organizací (vidíte), listím, obilím. Potom to vstoupilo do dalšího stádia, kterým byl klas. Jenže stále to nebylo jako na počátku. Byla to organizace. Pak to vešlo do plevy, hodně listí, Letniční, a teď to bylo téměř zformováno. Podívejte se na to, to se celou dobu formuje, je to už skoro stejné. Vypadá to přesně jako zrno pšenice, když tam vidíte tu malinkou slupku. Ale nakonec se to projevilo a není to organizace. Nejsou už žádní nositelé. Organizace je jen nositelem. Už nejsou nositelé, stéblo musí umřít; pleva musí umřít; všechno ostatní musí umřít. Ale pšenice žije dál. To je tělo zmrtvýchvstání, které sestupuje dolů a zvedne je. Ti, kteří jsou poslední, budou první, a kteří jsou první, budou poslední, vidíte. Zvedne je přímo ve zmrtvýchvstání. Dokážete to sledovat? Dobře.

163 Všimněte si, to zrno je... Slupka vypadá úplně jako zrno. A člověk, který pěstuje na farmě pšenici nebo něco podobného, by se podíval a řekl: „Sláva Bohu, mám úrodu pšenice,“ zatímco nemáte ani zrnko pšenice. Vypadá to sice úplně jako pšenice, ale je to slupka.

164 No, přátelé, pojdte se mnou zpátky. Odkud přišlo to první probuzení po těch dnech, kdy zrno pšenice muselo padnout do země, to tělo, nevěsta Kristova? Kristus zorganizoval svou nevěstu, (je to tak?) svou církev. On ji nikdy nezorganizoval; On jen ustanovil

apoštoly a proroky a tak dále v té církvi, aby ji udržoval v čistotě. Ale v Nicei, v Římě, o 306 let později, oni to zorganizovali a udělali z toho organizaci. Je to pravda? A ona zemřela. Všechno, co nesouhlasilo s tou církví, bylo vydáno na smrt. A leželo to tiše stovky let v té zemi, ale po nějakém čase to v Lutherovi vyklíčilo. Vzešly první malé výhonky obilí. Potom to z toho vypustilo pupeny. Pokračovali dál a měli Zwingliho, a tak dále a další organizace a tak dále. Potom za chvíli přišli Anglikáni, a co se pak stalo? Přichází Wesley s novým probuzením, klas. To už vypadá trochu víc jako pšenice. Co se s tím potom stalo? Zorganizovalo se to a uschlo to a zemřelo. Život vešel rovnou do slupky. A slupka vystoupila skoro tak dokonale jako pšenice. Nakonec se však její nerozum projevil v těch posledních osmi nebo deseti letech; zejména v posledních třech letech. No, co ona dělá? Odtahuje se od pšenice.

Matouš 24:24; Marek 13:22

165 No, proč z toho velkého probuzení v těchto posledních dvaceti letech nepovstala žádná organizace? To jsou pomazaní proroci, pomazaní učitelé a tak dále, ale proč to tady nevzniklo? Po zrnu to už nemůže pokročit dál, vidíte. To se vrátilo bez organizace. Ó, slepý člověk by to dokázal vidět! To se nemůže zorganizovat; je to tak striktně proti tomu! Je to samotné zrno pšenice. Syn člověka bude projeven. Zrno pšenice se znovu vrátí a bude samo sebou, ten Syn člověka v posledních dnech. „A přijdou falešné napodobeniny toho v posledních dnech, které skoro svedou ty vyvolené, kdyby to bylo možné.“ Pohledte na jejich organizační slupky, které se teď odtahují. To jen umožňuje pšenici, aby byla uvedena ve známost vyvoleným, kteří jsou její částí.

Efezským 1:4, 5

166 Všimněte si, jak nádherně je to tady teď představeno. Jen... Všimněte si, ti pomazaní... budou schopni... ti opravdu vyvolení, předurčení, (Efezským 5:1... nebo spíš 1:5) budou... Ustanovení, vyvolení — oni jsou ti jediní, kteří nebudou svedeni. Všimněte si, ti pomazaní proroci budou falešní. A tam mezi nimi budou i praví pomazaní. Jak je budete moci rozpoznat? Skrze Slovo. Jak jsme to *tady* měli v tom stínu. Vidíte to? Řekněte: „Amen!“ Rozumíte?

167 Všimněte si. Ti pomazaní, pouze Slovo je rozliší, ne znamená. Ó, ne! Oni budou konat stejná znamení. Ale bylo to Slovo, které je rozlišilo. Jistě! Oni všichni prorokovali; všichni dělali to a tamto a ještě něco jiného, jistě, úplně stejně. Ježíš řekl, že budou dělat tytéž věci. Ale bylo to Slovo, které je rozlišilo, všimněte si, ne

znamení.

Matouš 24:24; Marek 13:22

168 Všimli jste si, co řekl Ježíš tady u Matouše 24... On neřekl: „V posledních dnech povstanou falešní Ježíšové.“ Ó, ne, o takovou věc by nikdo nestál. Ne! Najděte mi nějakého letničního, který je opravdovým letničním, který by o sobě tvrdil, že je Ježíš, vidíte. Najděte nějakého falešného metodistu nebo baptistu nebo někoho takového nebo jednu z těch organizací, která by řekla: „My jsme Ježíš.“ Oni tolik rozumu mají. Oni to neudělají. Ale Bible říká, že budou falešní kristové, ne Ježíšové, ale falešní kristové.

169 Oni by je neuznali, kdyby řekli: „Já jsem Ježíš.“ Ó, ne! Ale oni jsou falešní kristové a neví o tom, protože jsou v rozporu se Slovem. A Bůh potvrzuje totéž. No, vedu to teď všechno prostě rovnou k rozhodující zkoušce, protože vy jste viděli tu stejnou věc, kterou tito lidé udělali, která se skutečně stala. A Ježíš to tak řekl.

170 No, jak jsem již řekl teď k vám, lidé, kteří posloucháte po telefonu, já vás nezatracuji, ale toto je moje církev a moje skupina, nad kterou mě ustanovil Duch svatý a já jim musím povědět pravdu! Nastává pozdní hodina.

171 No, oni by nestáli o takovou věc — ale falešní kristové, falešní pomazání, mající téměř každé znamení, každé písmenko Slova. „Věří křtu Duchem svatým?“ Stoprocentně! „Věří tomu všemu?“ Jo! „Věří v mluvení v jazycích?“ Jo! „Věří znamením a zázrakům provázejícím... znamení je budou provázet?“ Jo! To nejsou metodisté. To nejsou baptisté. Ne, ne! To jsou letniční. To je ten poslední den. Tedy, ten první věk církve by si toho nikdy nevšimnul. Metodistický věk církve si toho nikdy nevšimnul. Baptistický věk církve, oni si toho nikdy nevšimli. Presbyteriánský věk církve, oni si toho nikdy nevšimli, ale letniční — tak blízko té skutečné věci... to je, kde pšenice... Slupka je skoro jako pšenice. Oni si toho vůbec nevšimli, vidíte. Oni ne. Ale toto jsou poslední dny, tento den. Opravdu!

Matouš 24:24; Marek 13:22

172 Všimněte si. Právě tak jak to bylo na počátku, tak bude i na konci. Jako si Eva špatně vysvětlila jedno slovo — satan to Evě udělal, a ona tomu uvěřila. Ona, ne on. Církev, ne On, vidíte. Církev byla tou, jež přijala falešné slovo, vidíte. Ne Adam, Eva. Ne Kristus, církev, nevěsta, ta zdánlivě pomazaná, sama se nazývá nevěstou. Ona má ale falešné slovo. Copak to nevidíte? Vždyť, se to spolu váže jako tkanička; sedí to k sobě jako řasy ke tvému oku. Vždyť, všechno,

co nasměřujete do Bible, se jednoduše spolu váže. Eva, ne Adam. Eva tomu uvěřila, ne Adam. Dnešní takzvaná nevěsta, ona tomu uvěřila, ne Kristus. Nevěsta má všechny možné, ta takzvaná nevěsta, ta stejná znamená, ty stejné zázraky, to všechno stejné, ale není to ta pravá. Svedlo by to vyvolené, kdyby to bylo možné.

A teď rychle. Pokud se nám podaří skončit za patnáct minut, zvládneme to na čas. Všímejte si teď opravdu pozorně, abyste nebyli... abyste to špatně nepochopili.

Matouš 24:24; Marek 13:22

173 Tedy. Ne, oni by nestáli o to, aby byli nazváni falešní Ježíšové. Oni by nebyli... oni by nestáli o to, aby se nazývali Ježíšové; jistěže ne. To je příliš jasné. Každý by to poznal. Každý by věděl, že oni nejsou Ježíš. Nezajímá mě, jestli mají olej na zádech a krev na svých dlaních a koulejí očima nahoru a dolů, oni to stejně vědí. Každý, kdo má zdravý rozum, ví, že to nebyl Ježíš, vidíte. Oni by o to nestáli. Ale oni se sami nazývají pomazanými a dělají znamení a zázraky, aby téměř svedli i vyvolené. „Falešní kristové, pomazání povstanou a budou svádět i vyvolené, pokud by to bylo možné.“

174 No, sledujte pozorně; nepřehlédněte tuto výpověď, protože ona stojí za vyslechnutí. (On jen dává nějakou pásku sem na tenhle mikrofon, aby to neupadlo. Potím se, kapalo to na tu pásku, rozumíte.)

175 A bude to tak, jak Bible řekla, že se to stane. Vidíte?

Matouš 24:24; Marek 13:22

176 Všimněte si, ne falešní Ježíšové, *ale* falešní kristové. Oni věří, že jsou pomazáni, ale ví, že nejsou Ježíšové, vidíte. To by bylo příliš jasné. Kdyby se dnes člověk postavil a řekl: „Podívejte se na ty jizvy na mých dlaních; podívejte se na mé čelo; já jsem Ježíš“ — no, víme, že to je omyl a zapamatujte si, Ježíš vůbec neřekl, že se takoví lidé zjeví. On řekl, že se zjeví falešní kristové — kristové (číslo možné), denominace a tak dále, pomazání — pomazání denominačním duchem a ne Slovem. Sledujete to? Ne falešní Ježíšové; *ale* falešní kristové, falešní pomazání, vidíte. Ó, jak jasně, jak... určitě to vaší pozornosti neunikne.

177 A teď si zapamatujte, vždycky jsem vám říkal, že jsou tři kategorie lidí. Jsou tři rasy lidí: Cham, Sem a Jáfet — tři rasy, tři kategorie. A řekl jsem, že to jsou věřící, pokrytci a nevěřící. Bylo to tak vždycky a vždy to tak bude, rozumíte. Byl tam Mojžíš, věřící; byl tam Jannes a Jambres, nevěřící, vidíte. Byl tam Balám, Mojžíš,

vždycky tři kategorie lidí. Tři kategorie: věřící, pokrytec a nevěřící.

178 Teď si zapamatujte, nevěřící — denominační církvev — vůbec nevěří žádnému znamení; chladná, formální, naškrobená, ta církvev ve světě, denominace. Ale pokrytec je tou slupkou. To je ten chlapík, který zdánlivě věří. A pak je opravdový věřící, který je skutečně opravdový. No, sledujte je teď, jak se jim daří, jen na okamžik.

Matouš 4:6; Lukáš 4:9, 10

179 A všimněte si, jak drzí jsou ti nevěřící... nebo tito pokrytci a nevěřící. Ó, oni jsou drzí! Podívejte, jak se dokonce satan postavil rovnou v přítomnosti pravého Slova a řekl: „Je napsáno.“ Je to pravda? Proč to satan udělal? Protože nepoznal Slovo pro tu... On věděl, že to Slovo bylo pro tu hodinu, ale pochyboval o tom, že Ten pokorný malý muž je tím Slovem. „Jsi-li Syn Boží. Vím, že Syn Boží přichází, protože ono řeklo, že to udělá. A je napsáno: ‚On ohledně tebe přikáže svým andělům.‘“ Vidíte? „Dokaž mi to! Udělej zázrak! Dovol, abych to viděl.“ Vidíte, rozumíte? Vidíte toho nevěřícího, pokrytce, napodobovatele. Podívejte na Jidáše, rovnou mezi nimi, v té samé době — pokrytec, vidíte. Všimněte si. A bylo tam to opravdové Slovo.

180 Jak jsou drzí. „No, nevšímej si toho nesmyslu; na tom nic není. Nechod' tam; je to jen banda křiklounů. Na tom nic není, to je všechno jen fikce; je to ve tvé mysli.“ Vidíte, rozumíte, co myslím? Stojí rovnou v přítomnosti Slova a říkají to.

Juda 1:9

181 Satan vešel rovnou do... jak říká Bible tady v Judovi, že dokonce archanděl, když se přel se satanem, řekl: „Ztrestej tě Pán.“ Proti samotnému Slovu. A tady je antikrist, ten pomazaný, stojící rovnou zde proti tomu pravému Slovu pro ten den, Ježíši Kristu a říká: „Je napsáno.“

Matouš 24:24; Marek 13:22

182 Podívejte se na ty poslední dny, bude to tak blízko, že by to svedlo samotné vyvolené, kdyby to bylo možné. Ó! Příčina, proč vyvolení nebudou svedeni, je, víte jaká? Je to proto, že jsou Slovem, rozumíte. Právě jako ten život, který byl v kořenu (jak jsem před chvílí řekl), on sám sebe nemůže zapřít, vidíte. Je to Slovo, a v období Slova. To je pravda.

1. Královská 22:25; 2. Paralipomenon 18:24, 26

183 Tak jako Jeremiáš, on věděl. Bez ohledu na to, co říkal Chananiáš, on věděl, kde se nachází. Je to přesně tak, jak to udělal Mojžíš a ti ostatní. On věděl, bez ohledu na to, co říkal ten falešný

prorok; bylo tam Slovo Boží, které bylo napsáno. A proto Micheáš mohl říct: „Dobře, jen počkejte a uvidíte.“

Achab řekl: „Já věřím svým prorokům. Moje organizace je v pořádku. Když se vrátím v pokoji... Zavřete tam toho člověka do vězení, já se o něj postarám. Dávejte mu málo chleba. Vylučte ho; nemějte s ním vůbec nic společného. Když se vrátím v pokoji, my se o toho člověka postaráme.“

1. Královská 22:28; 2. Paralipomenon 18:27

184 Micheáš řekl: „Jestli ty se vrátíš, tak ke mně Pán nemluvil.“ On věděl, že má „Tak praví Pán“ a že jeho vidění bylo přesně s tím „Tak praví Pán“; ne pro nějaké jiné časové období, ale *právě* pro to období! Amen! Haleluja! Pro to období!

185 Drzý, postaví se a diskutuje s archandělem. Bylo řečeno, že hlupáci chodí v okovaných botách tam, kam andělé mají strach vkročit. To je pravda.

Zidům 13:5

186 Důvod, že vyvolení — Ježíš řekl — nebudou svedeni, je ten, že oni jsou tím Slovem. Oni nemohou být ničím jiným. Oni nemohou naslouchat něčemu jinému. Oni nic jiného neznají. To je pravda. Zapamatujte si, Mojžíš těmi všemi jejich napodobeninami nebyl unesen. Nebo ano? Mojžíš... řekl: „Tedy, okamžik faraone, víš co, Pán mi řekl, abych tohle udělal. Ale sláva Bohu, vidím, že tvoji chlapci dokážou udělat totéž. A tak ti řeknu, co udělám: já se k vám připojím.“ Ach! To nezní jako Boží prorok. V žádném případě! On prostě stál tak pevně, jak jen mohl. Věděl přesně, že Bůh se o to nějak postará, protože to zaslíbil. „Budu s tebou. Neopustím tě.“

187 On to věděl. A tak se k nim nepřipojil, ó, ne, on vůči nim zaujal správný postoj. On nechtěl žádnou z jejich denominací. Přidržel se Boha. Nenechal se unést všemi těmi věcmi, které dokázali udělat. Když oni udělali jednu věc... on přivolal vši, a oni přivolali vši. Pak on přivedl krev; oni přivedli krev. On všechno přivolal; a oni ho hned ve všem napodobili. On jen klidně stál. Věděl přesně, že Bůh je při svém řemesle. Chápete to teď? Vezmete dva plus dva a dostanete čtyři? Nechcete se na tom moc spálit. Rozumíme si, vidíte.

188 Přece, oni tím nebudou svedeni, ten opravdový věřící; oni jsou předurčeným semenem, které v tom dni má stát.

Matouš 7:22, 23

189 Ježíš také... Ježíš řekl toto: „Mnozí také přijdou v tom dni

v mém jménu a řeknou: ‚Pane, copak jsem ve tvém jménu nevyháněl démony?‘“ Ježíš řekl, že v posledních dnech, když skončí čas a nastane to velké zmrtvýchvstání, že mnozí přijdou a posadí se v království. Království Boží je mezi vámi. Mnozí! Plevel přijde a posadí se rovnou s pšenicí a řekne: „No, moment, Pane; já jsem mluvil v jazycích. Křičel jsem. Tancoval jsem v Duchu. Vyháněl jsem ďáblы. Mluvil jsem v jazycích. Toto všechno jsem dělal.“

A co On řekne? Všimněte si. „Vy, kdo konáte nepravost, nikdy jsem vás neznal.“

Matouš 7:23

¹⁹⁰ Co je nepravost? Zeptejte se někoho. Je to něco, o čem víš, že máš dělat a neděláš to. Oni to Slovo znají, oni ho slyší! Posloucháte tento pásek, posloucháte toto poselství. Vidíte, že Pán Bůh to tak říká; vidíte Ho, jak to potvrzuje; jak obhazuje pravdivost těchto věcí. A víte o tom tak jasně, jakože venku svítí slunce. Ale vy, kteří se držíte své denominace, držíte se těch falešných věcí — vy, kdo konáte nepravost!

„Ó, ano, já jsem měl velké kampaně. Udělal jsem to, udělal jsem tamto.“

On řekl: „Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost; nikdy jsem vás neznal.“

¹⁹¹ „No, sestoupil na mě Duch svatý.“ O tom vůbec nepochybuji. „Mluvil jsem v jazycích. Zpíval jsem v Duchu. Dělal jsem...“ Ani trochu o tom nepochybuji. Nemám o tom pochybnosti. Ó, bratře, sestro, jaký je to stav? Je to čas chvění! Kde jsme? To Slovo teď přichází k životu.

Matouš 7:21-23

¹⁹² Všimněte si. Ano, On řekl, že oni to budou dělat. Všimněte si. „Vy, kdo konáte nepravost...“ Mám tady poznamenáno místo z Písma; nevím přesně, kde to je. Už jsem zabral tolik času. Na okamžik to prohlédnu a uvidím, co to bylo. Mám tady Matouše 7:21. Ale nevím, kde... Někdy si nepoznamenám něco, co s tím souvisí, no — to je můj způsob kázání — zapomínám, na jaké místo Písma jsem se odvolával. Matouš 7:21.

Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo koná vůli mého Otce, který je v nebesích.

Mnozí mi v ten den řeknou: ‚Pane, Pane, copak

jsme neprorokovali...

Proroci, ti pomazaní. Je to tak? „Copak jsme nebyli proroky? Nebyli jsme pomazaní, pomazanými? Copak jsem ve Tvém jménu neprorokoval? A ve Tvém jménu jsem nevyháněl ďáblů?“ Jak to můžete dělat a odmítat být pokřtěni v Ježíšově jménu? Ó! Vidíte, jak je to svůdné? Rovnou až k tomuto bodu, a potom odpadnout. Oni jdou rovnou ke Slovu, a pak odpadnou. No, sledujte to. Ukážeme to, jen na chvílku.

Mnozí mi v ten den řeknou: ‚Pane, Pane, copak jsme ve tvém jménu neprokovali? [Byli jsme proroky. Ano, o tom jsem se zmínil v Matouši 24:24.] a nevymítali jsme ve tvém jménu demony a nedělali jsme ve tvém jménu mnoho zázraků?‘

A tehdy jim vyznám: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mě, vy, kdo konáte nepravost!‘

„Když to bylo položeno rovnou před tebe a tys to viděl a viděl jsi, jak to působí a viděl jsi, že to bylo Slovo, a kvůli své denominaci ses přidržel jí. Já jsem tě nikdy neznal. Nezajímá mě, kolik ďáblů jsi vyhnal, kolik jsi udělal toho a onoho, já o tobě nic nevím.“

Balám řekl: „Prorokoval jsem ve Tvém jménu, a to se stalo.“

Matouš 7:23

193 „To je ryzí pravda; jenže když to přišlo ke Slovu, ty jsi to odmítl.“ Ó, bratře. Vidiš tu svůdnou část? Nejedná se tak úplně o proroka; ale co se Slovem, tím pravým Slovem, potvrzeným Slovem, které se projevilo. „Vy, kdo konáte nepravost...“

194 Satan se snažil ve všech věkách napodobit právě Slovo. My o tom víme, že ano?

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33; Židům 6:4–8

195 Všimněte si. Přicházejí až k hraniční čáře a odcházejí *od toho*. Pohleďte, On řekl k Židům v šesté kapitole, před chvílí jsme to četli. Řekl jsem vám, abyste se k tomu vrátili, a chceme to v průběhu několika následujících minut udělat. On řekl: „Ale trní a bodláčí, které je blízké zavržení, jehož konec je spálení...“ Hraniční čára! „Vy, kteří jste okusili nebeský dar [okusili — jinými slovy — viděli jste to; nemůžete to ochutnat vašimi ústy, ale vy jste to viděli a poznali jste, že to je pravda, věděli jste, že to je pravda] — okusili jste nebeský dar a stali se účastníky Ducha svatého, když na vás sestoupil, ochutnali jste dobrotu Božího Slova [ochutnali; viděli jste, že je

správně; a Duch svatý na vás sestoupil, plevel na poli] a potom, když se odvrátíte a popíráte toho Krista, který vás posvětil a který vás povolal a který na vás dal to pomazání; za něco takového už nezůstává oběť za hřích.“ To je neodpustitelné! Pro ně je nemožné, aby někdy přišli k poznání pravdy. „Protože je nemožné pro ty, kteří se stali účastníky Ducha svatého [padl na plevel, vidíte, oni začali s Ježíšem a ‚Pane já projdu skrz,‘ jenže když jsi narazil na Slovo, odvrátil ses zády]... stali se účastníky Ducha svatého, a dokonce ochutnali [nebo viděli samotné Slovo projevené], a potom se od toho odvrátí; pro ně je úplně nemožné, aby to vůbec uviděli nebo k tomu přišli.“ To je „Tak praví Písmo“. Nebe a země pominou, ale to ne. Vidíte to? To je úplně nemožné, říká to tak Bible. A Duch to dosvědčuje.

¹⁹⁶ Všimněte si. Dovolte, abych vám dal malý příklad. Pohledte na ty lidi, kteří vyšli pod Mojžíšovým proroctvím, vyšli z organizace a vyšli pod tím proroctvím ze všeho, viděli mocné skutky a zázraky a tomu podobné věci a přišli k hraniční čáře, kde se vcházelo. No, Lee, to se týká tvého jména v knize, vidíš. Musel jsi to vyřešit. Vy, kteří tu nejste a jste venku... u telefonních připojení, sedí tu doktor Lee Vayle, on upravuje gramatiku v té knize *Sedm věků církve*, a vyvstal problém, otázka o vyjmutí jména člověka z Beránkovy knihy života. Rozumíte, pro mnoho kazatelů to je záhada; ale počkejte, až dostanete tu knihu, pak to pochopíte, pokud je ve vás nějaké světlo.

¹⁹⁷ Všimněte si. No, vy, pokud to nechcete vidět, odvrátíte hlavu a ani se na to nepodíváte. Jak říkávala moje maminka: „Z řepy krev nedostaneš, protože v ní krev není.“

4. Mojžíšova 13:27

¹⁹⁸ Všimněte si. Muselo přijít světlo; to se neděje ve tmě. Světlo přichází do temnoty a tma to nevnímá. Všimněte si teď. Pomazání v tomto dni... Jako Mojžíš vyvedl tyto Izraelské děti a ony poslouchaly, ale pak byly zcela zmateny tím velkým národem tam... Tedy, Izrael byl mezidenominační. Neměl zemi, neměl domov; on šel do svého domova. My nemáme církve, my nejsme... my jdeme do církve, do církve prvorozených, do církve, která je ve Slávě, ne do církve lidského původu na zemi, ale do církve, která je ve Slávě, ti vyvolaní, předurčení k věčnému životu, rozumíte.

Byli na cestě domů, a když přišli k tomu místu, aby přešli na druhou stranu, oni zapochybovali o Slovu! A vrátili se potom, když

Jozue a Kálef a ti ostatní tam přešli a přinesli zpět hrozen révy, aby jim dokázali, že ta zem tam je, Slovo Božího zaslíbení: „To je dobrá země, plná mléka a medu.“ A přinesli to na tuto stranu, aby jim to dokázali a oni to ochutnali a řekli: „Ó, ó, my to přesto nemůžeme udělat.“ Co se stalo? Oni zahynuli na poušti. Právě tam se dostali a zorganizovali se a zemřeli, každý z nich, kromě těch, kteří tam odešli a vrátili se zpět: Jozue a Kálef. Mojžíš byl přenesen, předobraz očekávání na církev, zmrtvýchvstání Starého zákona, Nového zákona a vytrženého těla. Vidíte zde ty tři? Musíte ty tři udržet v řadě (vidíte), ohledně toho věřícího a nevěřícího.

199 Všimněte si, jak to bylo úplně... Zapamatujte si, Bůh jim nikdy ten hřích neodpustil! Tedy, jak tam vejdou? Pokud to je trní od počátku, je to trní i na konci. Uvidí to jenom ti předurčení.

200 Sledujte teď pozorně. Tak jako za dnů svatého Martina, těsně před temnými věky, byl to obyčejný zbožný muž... Kolik z vás četlo spisy svatého Martina? Mnozí z vás. Šel jsem si pořídit spisy svatého Martina a ten kněz řekl: „Ale on nebyl kanonizován.“ Jistěže nebyl. Jimi nebyl, ale Bohem ano. Duch svatý nám řekl, abychom ho tam umístili, do toho třetího věku církve.

201 Podívejte, jaký to byl obyčejný zbožný muž: povoláný, předurčený. Jeho rodiče byli pohané. Jeho otec byl vojákem. On musel jít v jeho šlépějích a musel se stát vojákem. A když jím byl... Vždy věřil, že někde existuje nějaký Bůh; byl to muž divočiny a mohl vidět Boha. Jednoho dne procházel nějakým městem a tam ležel a umíral nějaký starý bezdomovec a prosil, jestli by někdo... té noci byla zima. „Ó,“ povídal, „dejte mi něco, abych se mohl přikrýt; jinak dnes v noci umřu.“

202 Nikdo to neudělal. A Martin stál na jedné straně a chvíli ho sledoval. Nikdo to neudělal. Sám měl jenom jeden kabát; sám by zmrznul, kdyby mu ten kabát dal — byl ve službě. A tak uvažoval: „Oba máme šanci přežít, když se s ním rozdělím.“ A tak vzal svůj vlastní kabát, rozřízl ho šavlí napůl a ovinul do něho toho starého bezdomovce. A sám se ovinul zbytkem toho pláště.

Všichni říkali: „Podívejte se na toho směšně vypadajícího strážného. Podívejte, jaký směšně vypadající voják; má kolem sebe ovinutou jen polovinu pláště.“

203 Druhou noc, když nebyl ve službě a ležel v posteli, probudil

se a podíval se — byl tam v tom pokoji, a tam stál Ježíš Kristus ovinutý do toho starého kusu oděvu, kterým ovinul tamtoho člověka. On hned věděl: „Co děláte mým nejmenším, to jste udělali mně, mému pomazanému,“ který tam ležel. On byl velkým Božím služebníkem. Církev se mu posmívala, pronásledovala ho, vyhodila ho a všechno možné, ale on byl Božím prorokem. Co řekl, to se stalo. A mnozí mu v tom věku také uvěřili.

²⁰⁴ Chci vám ukázat, jak svůdný je ďábel. Jednoho dne seděl *Martin* ve své studovně. Přišel tam mocný anděl s korunou na hlavě, ve zlatých botách a na šatech měl zlaté šněrování a řekl: „Martine, poznáváš mě?“ Řekl: „Já jsem tvůj pán a spasitel. Jsem to já, kdo tě spasil. Pokloň se mi, Martine.“ Ale ten prorok věděl, že tam bylo něco trochu divného; stále se na něj díval. On řekl: „Martine, já jsem tvůj spasitel, Ježíš Kristus, pokloň se mi. Copak mě nepoznáváš, Martine?“

²⁰⁵ *Martin* se na něj stále díval, a hlavou mu procházela místa Písma, a *pak* řekl: „Satane, odejdi ode mne.“ Řekl: „Ty máš korunu na hlavě, a Slovo Boží říká, že Jeho svatí Ho budou korunovat na konci věku.“ Nebyla by to pro letniční návnada? Sleduj to Slovo, bratře! To je to, co platí.

²⁰⁶ Jednoho dne znovu v klášteře, měli tam jednoho starého světce a skupinu mladých mnichů. A jeden z nich tam byl tak trochu vznětlivý. Sledujte to, je tu dobré — dobré podobenství pro dnešek. On chtěl být něčím nad těmi ostatními. On se chtěl ukázat... svou autoritu, chtěl být něčím větším, něčím lepším, lepší třídou, a víte, něčím velkým, významným. A vždy chtěl, aby ti ostatní bratři ne... Víte, on chtěl být odlišný, víte. Bez ohledu na to, co to bylo, byl velmi arogantní. On byl jediným oblázkem na pláži; nikdo se ho nesměl dotknout. No, sledujte, co se stalo. On musel mít něco velkého. Musel se dorovnat nějaké velké společnosti. Rozumíte mi. Vidíte? A tak řekl... prorokoval a řekl: „Pán mě udělal také prorokem. Já jsem prorok.“ No, v zemi byl jeden potvrzený prorok, a to byl svatý *Martin*. On se jako prorok narodil.

²⁰⁷ Ale tento kluk — tento mladý člověk řekl — tento mladý mnich, který měl kolem pětadvaceti let, řekl: „Pán mě udělal prorokem a já vám to dokážu.“ Řekl: „Dnes večer mi Pán dá velké krásné roucho, vloží ho na mě, bílé roucho a posadí mne mezi vás. A potom ke mně všichni přistoupíte (vidíte) a já vám budu poroučet.“

²⁰⁸ Tedy, porovnejte to s dneškem, vidíte. „Já budu hlavou té

organizace. Budu mít vás mnichy na starosti.“ A opravdu se v ten večer v té budově ukázala světla, tak to říkají spisy svatého Martina, přečtěte si to. To je pravdivé, to jsou dějiny. Ukázala se světla a všichni ostatní to pozorovali a zde přichází... Stál mezi nimi a měl na sobě bílé roucho. A pověděl: „Vidíte, co jsem vám řekl?“ Ale bylo to v protikladu se Slovem.

209 A když zašli pro starého děkana té fakulty, on chvíli chodil sem a tam a řekl: „Synu, to nezní správně.“ Řekl: „Existuje jen jeden způsob (tady to máte!) ... existuje pro nás jeden způsob, abychom to poznali. Vypadá to nadpřirozeně.“ Chlapče, letniční by tu návnadu spolkli i s háčkem, vlascem, olůvkem a se vším ostatním. On řekl: „Ten zázrak se může zdát v pořádku, ale nezdá se, že by to sedělo se Slovem. No, my máme jednu osobu, pomazaného proroka, který se jmenuje Martin. Jdi a postav se před něj.“

Ten mladík řekl: „Ne, ne, Martin s tím nemá nic společného.“

210 On řekl: „Ale přesto tam půjdeš!“ A oni ho chytili za ruce, aby ho zavedli před Martina, a to roucho zmizelo. Vidíte, svést vyvolené, pokud by to bylo možné, rozumíte. Oni vědí.

Matouš 4:4; Lukáš 4:4; Jan 10:5, 7

211 Ježíš řekl: „Mé ovce slyší moje Slovo.“

„Ó,“ řeknete, „slyší můj hlas.“ To je Jeho Slovo. „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem,“ vidíte. Ti předurčení to vědí. Cizí slovo nebo cizí hlas nebudou následovat. Tak to bylo tam s těmi muži v minulosti, oni by nenásledovali... Oni věděli, že tam byl Martin, prorok toho věku, Bohem obhájěný skrze Slovo; znal Slovo. A ten člověk se před něj nechtěl postavit.

Matouš 24:28; Lukáš 17:37

212 On také řekl: „Kde je tělo (neboli Slovo), tam, v tom období, se shromáždí orli.“ No, to je... Pokud si to chcete poznamenat, je to Matouš 24:28, jen kousek před Matoušem 24:24, čtyři verše zatím (vidíte), pokud si to chcete poznamenat. „Kde je tělo (mana, Slovo), tam se shromáždí orli.“

213 No, musím pospíchat. Podíval jsem se tam a uviděl, kolik je hodin... je sedm minut... osm minut po dvanácté. Budu opravdu pospíchat, buď to můžeme dokončit dnes večer, anebo jak chcete: teď ráno anebo dnes večer. Kolik z vás musí dnes po bohoslužbě odjet domů, rád bych viděl vaše ruce. Ó! Raději tedy pokračujme. Je mi líto, že tak dlouho držím ty lidi takhle u těch telefonů, ale budu

pospíchat. To má větší hodnotu než vaše peníze. Věřím, že pro mě má, rozumíte. Vaše peníze pominou. Ale toto ne; to je Slovo, vidíte.

Matouš 24:28; Lukáš 17:37

214 „Kde je tělo, tam se shromáždí orli. Kde je tělo — kde je úlovek — tam se shromáždí orli. Kde je čerstvé maso, Slovo pro dané období, tam se shromáždí orli.“ Ale potom, když se zkazí, slétávají se k tomu supi. Rozumíte, co myslím? Když je to čerstvý úlovek, přicházejí orli; ale potom, když to tam leží a zkazí se to, potom přicházejí supi. Orel s tím nebude mít nic společného, vidíte. Ježíš řekl: „Kde je tělo, kde padala ta mana; v noci padá čerstvá mana; tam se na ni shromažďují orli.“ To je ta mana pro ten den, vidíte.

Matouš 23:37; Lukáš 13:34

215 Všimněte si. Ale potom, když se to zkazí, dostávají se do toho červi, potom tam přicházejí supi. Oni to nemohou ucítit, dokud to nezačne hnit. Není tedy divu, že Ježíš se tam postavil a řekl: „Jeruzaléme, ty který jsi ukamenoval každého proroka...“ Všimněte si toho osobního zájmena, vidíte. „Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem tě já chtěl [Kým On byl?]?... kolikrát jsem vás chtěl shromáždit, jako kvočna svá kuřátka... Ty, který jsi ukamenoval každého proroka, kterého jsem k vám poslal...“

Jan 14:2

216 Ta velká církev Jeruzalém, ten Jeruzalém, který není tady na zemi, ale my jsme z toho Jeruzaléma, seshora, odkud přichází Slovo, díky předurčení (vidíte); ne ten starý Jeruzalém, který hyne; ten nový Jeruzalém, který nemůže zhynout; ne ten starý Jeruzalém, který byl postaven člověkem, ale ten Nový Jeruzalém, který je postaven Bohem (vidíte); to Slovo tam nahoře je teď projevováno. „V domě mého Otce je mnoho příbytků; jdu, abych vám je připravil,“ Stvořitel buduje ulice ze zlata, a tak dále. To je ten, co nemůže zhynout.

Matouš 23:37; Matouš 24:28; Lukáš 13:34; Lukáš 17:37

217 „Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem já [od počátku času, ne nějaká třetí osoba, někdo jiný, ale „Já“] vás chtěl shromáždit jako kvočna svá kuřátka, ale vy jste nechťeli. Ale teď přišla vaše hodina,“ vidíte. Kde je tělo, tam se shromáždí orli. Ale potom když to tělo je zkažené, tam se shromáždí kaňata, vidíte.

1. Mojžíšova 15:13, 14

218 Všimněte si. Mojžíš nikdy nedal dětem Božím — Mojžíš byl orel — a on nikdy nedal dětem Božím ty zbytky, které zůstaly po Noe; on měl čerstvé Slovo Boží. „Pán Bůh se se mnou setkal na poušti a potvrdil své Slovo a poslal mě sem, abych vás vyvolal.“

A pak tam přišli napodobovatelé, kteří to napodobovali, vidíte. Ale on měl Slovo pro tu hodinu, protože Bůh řekl Abrahamovi — tomu, který měl zaslíbení: „Tvé semeno bude poutníkem v cizí zemi čtyři sta let, ale já je navštívím a vyvedu je mocnou rukou.“

219 Mojžíš řekl: „No, Pán Bůh ke mně bude mluvit a ukáže mi; a řekl mi, co mám dělat; a já vám to řeknu.“ JÁ JSEM mne poslal. JÁ JSEM, ne já jsem byl nebo já budu. JÁ JSEM, přítomný čas, současné Slovo. Ne Slovo, které bylo; nebo Slovo, které přijde, ale Slovo, které je teď, rozumíte. Rozumíte tomu? „JÁ JSEM...“ JÁ JSEM, to je Slovo. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha.“ Je to tak? „JÁ JSEM...“

„Bůh mě poslal jako svého proroka, aby potvrdil, že toto je pravda: JÁ JSEM odpoví na to Slovo.“ Řekl mi, abych sem přišel a toto udělal.“

220 A když to udělal, faraon řekl: „Dobrá, máme tady v naší skupině mnoho chlapců, kteří to také dokážou“ — napodobovatelé. Ježíš řekl: „To se bude znovu v těch posledních dnech opakovat (vidíte), budou si tutéž věc nárokovat.“ Ale sledujte, kdo přišel první. Sledujte, kdo se držel Slova. Takovým způsobem to poznáme.

221 A tak vidíte... Všimněte si, Mojžíš jim nikdy nedal to, co patřilo času Noe. „Postavíme teď koráb, protože to je Slovo. Víte, Noe kdysi stavěl koráb.“ Ne, tím se krmí supi. Ne, ne! To bylo zaslíbené Slovo.

222 Všimněte si. Protože jeho poselství pocházelo od Boha, on měl to opravdové předurčené Slovo Boží pro tamtu hodinu. Ani Ježíš jim nepodával Mojžíšovy zbytky. Mojžíš měl Slovo pro tamtu hodinu, ale Mojžíš byl prorok. A tady je sám Bůh, vidíte. On jim nikdy nepodával Mojžíšovy zbytky.

Ale jen se podívejte na ty supy tam v té organizaci, oni to hltali. „My víme! My máme Mojžíše; tebe mít nemusíme.“

Matouš 24:28; Lukáš 17:37; Jan 5:46

223 On řekl: „Kdybyste znali Mojžíše, znali byste i mne, protože Mojžíš o mně mluvil.“ Ó! Vidíte? Kde je tělo, tam se shromáždí orli — orli! Čerstvý úlovek Slova, Slova, které povstalo a ztučnělo a bylo projeveno a podáno jako pokrm pro děti, ne ze staré mršiny, která tam ležela stovky let; ona tam bude. Teď je to stejné! Luther měl poselství pokání, ale vy, skupino luteránských káňat. Baptisté měli poselství, ale vy, baptistická káňata, vidíte. Letniční měli poselství

(teď se dostáváme domů), letniční kánata. Ale: „Kde je tělo, tam se shromáždí orli.“

Malachiáš 4:5, 6; Jan 6:37

²²⁴ Zapamatujte si, nemohli jste krmit luterány tam v těch minulých dnech (teď můžete) katolickou mršinou. Ne! On měl čerstvé maso. To byl ten věk církve. Nemohli jste krmit metodisty luteránským poselstvím. Ó, ne! On tu mršinu nechtěl; byla zkažená. Vidíte, život z toho odešel a vešel do něčeho jiného. To je to staré stéblo, které je tam mrtvé. Ale život se pohybuje kupředu. Stejně tak nemůžete krmit nevěstu Ježíše Krista tím letničním. V žádném případě! Organizacemi plnými červů, nedá se nic dělat! Ne, nikoliv! Protože zaslíbení zní: „A před tím velkým a hrozným dnem Páně vám pošlu Eliáše proroka. On znovu navrátí srdce dětí k víře otců.“ Všechna tato zaslíbení byla dána v Bibli: „Já to udělám,“ a tam se shromáždí orli. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně,“ vidíte.

5. Mojžíšova 18:15, 19

²²⁵ Ježíš se o to nikdy nesnažil. Ale když Ježíš přišel, On je zastihnul... ta hejna supů: „My máme Mojžíše a Zákon,“ vidíte. Dobrá, to bylo dobrým pokrmem tam v minulosti, když to bylo zabito a bylo jim to podáno, rozumíte. To bylo tehdy v pořádku, ale toto je to, co bylo předpověděno samotnému Mojžíšovi, který zabil tu oběť — řekl: „Pán, váš Bůh vám vzbudí mezi vámi z vašich vlastních bratrů proroka. A stane se, že každý kdo nepřilne k tomuto prorokovi a k tomu, co on říká, že bude vyhlazen z lidu.“ A tak to bylo.

Žalm 22:16

²²⁶ Podívejte se, jak se tam asi šest set různých proroctví ze Starého zákona vyplnilo na Ježíši Kristu. „Probodnou mé ruce a nohy.“ Asi... Zapomněl jsem, kolik se jich vyplnilo v posledních sedmi nebo osmi hodinách Jeho života, vše, co řekli ti proroci, dokonale!

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 4:18; Lukáš 21:33

²²⁷ Kdybych dnes prorokoval, že se za rok stane určitá věc, možná bych měl dvaceti procentní šanci, že se to stane, ať už by to bylo dobré nebo zlé. A kdybych předpověděl, že se to stane, ale neřekl bych kdy, mám ještě menší možnost. Kdybych předpověděl, kdy se to stane, to mi dává ještě menší možnost. A kdybych předpověděl místo, na němž se to stane, to mi dává ještě menší možnost. A kdybych předpověděl, komu se to stane, pak bych měl asi jednu stotisícínou pravděpodobnosti, že se to vůbec uskuteční,

pokud to není pravda. A každé slovo (haleluja!), které bylo napsáno o Mesiáši, se vyplnilo do posledního písmene. Dokonce až že jednoho dne, když četl Písma, se zastavil rovnou uprostřed věty a řekl: „Duch Boží je nade mnou, abych kázal Evangelium a vypustil...“ A zastavil se rovnou tam v polovině té věty, protože ta zbývající část toho se vztahovala na Jeho druhý příchod. Amen! „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nepomine,“ vidíte.

228 On byl tehdy tím Slovem, které je tehdy krmilo. Mojžíš jim řekl pravdu. Ale vidíte, oni z toho vždycky udělají denominaci pro supy, aby... Trošku z toho zůstalo, potom co se orlové najedli a odešli domů. Potom čekají, aby uviděli něco jiného. Slovo — oni říkají: „Tady by to mělo přijít. Včera jsme měli karibu a zítra budeme mít ovci.“ Rozumíte, co tím myslím? „Leží tam ta stará oklovaná zdechlina karibu, ale na dnešek přichází ovce. A kde to je?“ Rozumíte, co myslím? Andělský pokrm! Lidé, kteří jedli jeden den manu, pokud se ji snažili uchovat do dalšího dne, ona se zkazila. Nevidíte všechny ty předobrazy, jak je to dokonalé? Teď je to stejné.

Jan 11:49, 51

229 Všimněte si, ti supi Ježíšova dne také vyháněli ďábly, ti pomazaní, na té staré zdechlině. Je to tak? Oni vyháněli ďábly. Ježíš to řekl. A vzpomeňte si, v těch dnech měli proroky. Velekněz Kaifáš prorokoval. Kolik z vás to ví? Kaifáš prorokoval. Všimněte si pozice toho plevele na tom poli. Je zaléván tím stejným pomazáním. Proč Bible říká, že prorokoval? Protože byl v tom roce nejvyšším knězem. Prohnilý mrchožrout, plevel a bodlák nacházející se mezi pšenicí, ale Duch byl na něm, ten pravý Boží Duch svatý. Duch Boží svatý byl na něm, aby kázal, prorokoval a předpověděl, co se má stát, a zapřel a ukřižoval právě to potvrzené Slovo té hodiny. Ó, pro smilování, bratře! Jak dlouho máme ještě o těchto věcech hovořit (vidíte), kolik toho máme ještě v Písmu ukázat?

Budu pospíchat. Mám tu asi deset stránek s místy Písma, jak... dokazující tyto věci.

Matouš 12:27; Matouš 24:24; Marek 13:22; Lukáš 11:19

230 Slunce svítí jak na spravedlivé, tak i na nespravedlivé. Řekl to Ježíš, aby to dokázal — „Jestli já vyháním ďábly prstem Božím, jak je vyhánějí vaši synové?“ No, oni vyháněli demony. Oni prorokovali. Je to pravda? Jenže nerozpoznali Jeho, že je Slovem té hodiny. Proč? Protože On s nimi nebyl spolčen. Vezměte teď Matouše 24:24: „Povstanou falešní kristové, falešní pomazaní. A budou falešnými proroky a budou prorokovat (vidíte), aby, pokud by to bylo možné,

svedli i vyvolené.“ Pochopili jste to teď?

Matouš 12:27; Lukáš 11:19; Zjevení 13:8; Zjevení 17:8

231 Všimněte si. Děti... „Jakým způsobem děti... Jestli já vyháním dábly Slovem Božím [a On tím Slovem Božím byl], jak je vyhánějí vaše denominační děti?“ Tedy... A pouze Bůh může vyhnat dábla, my to víme, jenom Bůh, protože silák musí být silnější než ten, který je v domě. Oni měli moc, aby to dělali. Vy víte, co o tom říká Zjevení... že antikrist, který povstal v těch posledních dnech, dělal znamení a zázraky, aby svedl ty, kteří přebývali na zemi — a každého z nich svedl, křesťany a všechny, jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově knize života (to je odpověď na Matouše 24:24), jejichž jména nebyla zapsána v Beránkově knize života od založení světa. Ten život, který byl v tom kořenu toho pravého pomerančovníku, který rostl vzhůru skrze všechny citrusy a všechno ostatní; a rostl dál a na vrcholku toho stromu přinesl ovoce, nad všemi denominačními výhonky a větvemi... Pochopili jste to? Už pospíchám.

232 Silný muž... Vzpomeňte si teď na Davida. On byl čestný a upřímný a snažil se konat Bohu službu a nebyl k tomu povolán. Oni, ti pomazaní... Ale Ježíš řekl: „Oni vyučují nauky a výklady Písem lidského původu (vidíte), ne Boží Slovo, ne Jeho potvrzené Slovo.“ Vyučují historického Krista (vidíte), něco, co bylo. A Bible říká, že On je: „Já jsem, ne byl jsem nebo budu; Já jsem právě teď.“ On je tím Slovem, které tu žije skrze ně. Na počátku On byl v...; On byl v listech; On byl v klasu; On byl ve slupce; ale teď je v zru.

Židům 6:4, 8

233 No, vy jdete zpět a snažíte se znovu žít. Co kdyby se život vrátil zpět, myslíte si, že ten život by byl schopen mluvit... vrátit se potom, když ta stará pleva vyschla, že by se mohl ještě vrátit a žít v ní znovu? To se nikdy nestane. „Protože je nemožné pro ty, kteří byli jednou osvíceni a nešli dál spolu se Slovem, jak se vyplňovalo...“ Oni jsou mrtví, zemřeli. „A trní a bodláčí, které je blízko zavržení, jejichž konec je spálení...“ Je to tak? No, pospíchám, jak jen můžu.

Matouš 9:17

234 Všimněte si teď tohoto místa Písma. Oni vyučují historického Boha (víte), právě tak, jak se pokoušejí žít v minulosti, jako: „Dobrá, Wesley řekl to-a-to; ten a ten řekl to-a-to.“ Vy odmítáte zaslíbené Slovo pro tento den, manu, která byla tak jasně ztotožněna pro tento den. Oni se snaží dát svá stará luteránská, baptistická a letniční vína do našich nových měchů. To nefunguje a naše nové víno v jejich starých měchách nefunguje. Pokud se pokusí nalít toto nové víno do

denominace, ukáže se jejich nerozum. Oni to nedokážou; to ji roztrhne. „Nuže, bratře, viděl jsem Slovo Boží dokonale skrze Slovo...“

Matouš 9:16, 17

235 „No, podívej, doktore, pokud... to si nemůžeme dovolit.“ Nede, myslím si, že jsi nedávno něco z toho prožil. „Tohle tady prostě nemůžeme mít; no, byl bych raději, kdybys raději šel dál...“ Víte. Podívejte, to nefunguje. To vybuchne. Nedáváte záplatu z nové látky na starý šat, jinak se to celé roztrhá, vidíte. Copak to Ježíš neřekl? Nemůžete dát nové víno do starých měchů, ono je roztrhá. Nové víno v sobě má život. Dobře.

236 Všimněte si tu něčeho, teď už opravdu rychle, když končíme toto naše mluvení. Všimněte si Zjevení 16:13, 14. Pokud si to chcete poznamenat, já už asi nebudu mít čas, abych se k tomu dostal. Chci, abyste si byli jisti, že to vidíte.

237 Všimněte si teď, to je to troubení mezi šestým a sedmým koflíkem. No, během chvilky skončíme, pokud můžete ještě několik minut vydržet. Teď na závěr, všimněte si.

Zjevení 16:13, 14

238 Zjevení 16:13, 14, mezi šestým a sedmým koflíkem, tři nečistí duchové jako žáby (Všimli jste si toho?) vyšli z něčích úst. No, všimněte si, rychle; jste připraveni? — řekněte: „Amen!“ Trojice duchů.

239 No, denominační bratře, sed' ještě minutu v klidu. Nevstávej a neodcházej z té místnosti, vy tam u toho rádia... nebo u telefonu. Nevypínejte své magnetofony, sedte ještě chvilku v klidu a poslouchajte. Jste-li zrozeni z Boha, uděláte to.

240 Trojice žab. Žába je živočich, který vždy hledí dozadu. Ona se nikdy nedívá tam, kam jde. Ona hledí tam, odkud přišla, rozumíte. Nevidíte to? Kde se zrodil trinitarianismus? Pamatujte, tři nečistí duchové, jednotliví duchové. Chápete to?

Zjevení 10:7

241 Sledujte. Ony se dívají zpět na Nicejský koncil, kde se zrodila ta trojiční nauka — ne v Bibli; tam taková věc není. Ony hledí zpět na Nicejský koncil v Niceji v Římě, kde se trojice zrodila. Všimněte si, odkud ony pocházejí. Všimněte si, v té trojici žab, které vzešly ze staré trojice, daly zrod nové trojici, jejich matce. Z čeho to vzešlo? Z trojice: drak (vidíte), šelma a falešný prorok, nová trojice pro... Kdy tyto žáby vystoupily? Kdy? Všimněte si. Byly tam celou dobu, ale

neprojevily se až mezi šestým a sedmým koflíkem, těsně předtím než byly otevřeny ty pečete, aby to zjevily. Protože v poselství sedmého anděla budou oznámena Boží tajemství; všechny tyto trojiční věci a falešné křty a všechno ostatní, mělo být projevono. Bože, pomoz nám, abychom viděli, co je pravda.

242 A nemyslete si, že je to někdo, kdo se snaží říct něco k... Cítím toho ducha, který to odmítá, vidíte? Já nemluvím sám od sebe, bratře. Já mluvím z vdechnutí Pánova anděla, který se nachází v táboře. To je ryzí pravda.

Zjevení 12:4

243 Všimněte si. Trojice, drak. Kolik z vás ví, čím byl ten drak? To byl Řím. A ten drak se postavil před ženu, aby pozřel její dítě, jakmile se narodí. Je to pravda? Co v Bibli znamená šelma? „Moc.“ Dobře.

1. Královská 22:22; 2. Paralipomenon 18:21; Zjevení 16:13

244 Falešný prorok, falešný prorok, falešný pomazaný, vidíte. Kde začal? Toto je falešný prorok (číslo jednotné). Falešný prorok, ten první papež. A z toho vzešla ta nevěstka a ta matka smilnic, celá ta věc. Povstávala falešná trojice, ne v těch raných dnech, neměla být projevona v těch raných dnech; ona šla rovnou spolu s tím. Ale když přišlo těch sedm pečeti a otevřelo to ta tajemství a zjevilo je, tehdy vystoupily ty žáby, ti nečistí duchové podobající se žabám, aby se projevíly: nauka trojice proti pravdě. Vidíte, odkud to pochází? A vidíte, kam to směřuje? Do ekumenické rady. Oni jsou všichni i tak bratry, stejné duchy, stejná věc. A sledujte. Je to tak svůdné, koná to zázraky. A toto jsou ďáblové, kteří vycházejí ke všem bohům světa a působí zázraky, aby je v těch posledních dnech svedli; a budou v tom, co dělají, úspěšní. A co Bůh řekl o... Ten zlý duch řekl: „Já tam půjdu a vejdu do úst těch proroků a způsobím, že budou prorokovat lež, aby přiměli Achaba, aby tam šel ke své záhubě.“

1. Královská 22:22; 2. Paralipomenon 18:21

245 Bůh řekl: „Jdi, tobě se to podaří. Přiměješ je, aby tomu uvěřili. Oni stejně nejsou od počátku ve Slovu,“ vidíte. „Jdi, protože ty ho přesvědčíš. Ty budeš tím, který to docílí, když vejdeš do těch falešných proroků, protože on se na ně právě spoléhá. A on o Slovu nic neví a ani se to nebude snažit zjistit. On to nemůže udělat, protože je od počátku bodlákem,“ vidíte. „Ty uspěješ.“

246 Pohleďte sem na tyto falešné žáby, ohlížející se dozadu. „No, víte, co oni říkali tam v Niceji?“ Mě nezajímá, co o tom řekli tam v Niceji; já říkám to, co řekli tam u Božího trůnu, co se stane, ne co

bylo, ani co bude, protože On je JÁ JSEM, vidíte.

Falešní. Podívejte se na to. Všimněte si, odkud přicházejí.

Jan 8:24; Jan 10:30

²⁴⁷ Tedy, poslouchajte pozorně, jasně vidíme po otevření sedmi pečeti — což mělo zjevit toto tajemství. Čím je ta trojice? Kde to vůbec bylo nazváno trojicí? Kde v Bibli bylo použito slovo *trojice*? Odkud se berou tři bohové; jak můžeme uctívat tři bohy a nebýt *přitom* pohany? Jak mohou být odděleni, když On řekl: „Já a můj Otec jsme jedno. Jestliže neuvěříte, že to jsem já, zemřete ve svých hříších (vidíte), ve své nevěře.“ Hřích je nevíra. Zahynete ve své nevěře.

*Ó, kdo říkáte, že Já jsem?
Odkud říkáte, že jsem přišel?
Ó, znáte mého Otce,
a můžete mi říct Jeho jméno?
Já jsem Růže Sáranská, Hvězda jasná a Jitřní.
(Můžete mi říct, kdo On je?)*

JSEM TEN, který mluvil k Mojžíši v hořícím keři.

*Jsem Bůh Abrahamův,
jsem Hvězda jasná a jitřní.*

Jsem Růže Sáranská.

Ó, odkud říkáte, že jsem přišel?

Ó, znáte mého Otce,

a můžete mi říct Jeho jméno? (Amen!)

*Já jsem Alfa i Omega,
počátek i konec.*

*Já jsem celistvost stvoření
— a Ježíš je Jeho jméno.*

Zjevení 17:5

²⁴⁸ To je pravda. Žádná trojice. Ne. To je falešné. Těch sedm pečeti, otevření těch tajemství, která by měla být ukončena, to ukazují. Otevřená pečeť, uspořádává, ukazuje, vysvětluje ty skryté pravdy, které ty pečeteť ukryvaly po celé ty roky, v průběhu všech těch církví a denominací. Velká nevěstka ze Zjevení 17; kým byla? Byla zároveň matkou smilnic, vidíte.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Židům 3:8

249 Tedy: „Ty jim říkáš supi, bratře Branhame.“ To je pravda. Ale zapamatujte si, sup je pták. On je rovněž pomazán k létání. Ti dva duchové budou tak blízko sebe, že by to svedlo i vyvolené. Sup je tak velký jako orel. On mohl létat jako orel a je pomazán k létání nebo ke kázání nebo k prorokování (všimněte si), stejně jako orel. Ale on nemůže následovat orla do výšky. Ne, ne. Kdyby se pokusil následovat orla, jeho hloupost se projeví. Ano, přátelé! On nemůže orla následovat. „Ó,“ on může říct, „já věřím v Ježíše Krista, že je Boží Syn. Věřím v Boha Otce, Všemohoucího, Stvořitele nebe a země, Ježíše Krista Jeho Syna, a tak dále.“ Ó, jistě, to on dokáže. Ale co s Ním, který je tentýž včera dnes i na věky?

250 Vidíte, orel je zvláště stavěný pták. Na zemi se mu nic nevyrovná, rozumíte. Kdyby se ho pokoušelo následovat káně nebo nějaký jiný pták, on by se rozpadl. Jeho hloupost by se zcela určitě projevila. On by vybuchl, kdyby se pokusil nalít nové víno do staré nádoby, vidíte. On by vybuchl. Rozpadl by se na kusy. Není stvořen, on není... Stavba jeho těla není taková, aby ho tam udržela. Když se dostane do těch vysokých sfér tam nahoře, pokud k tomu nebyl stvořen, ustanoven, předurčen a narozen jako orel, rozpadne se na kousky, rozumíte. Z křídel by mu vypadalo peří a on by se zřítíl na zem. Jistě! On nemůže následovat orla do výšek. Když se o to pokusí, jeho nerozum se projeví. To je pravda. Nedokáže to.

251 Proč? On nedokáže vidět tak jako orel. K čemu to je dobré, snažit se vyskočit opravdu vysoko a nemoci vidět, kde se nacházíte, když jste tam nahoře? A kdyby se o to pokoušel, kdyby se dokonce pokoušel napodobovat orla ve výškách, stává se tak slepý, že neví, k čemu se dopracoval. Je to tak. Křičí a povykuje a vyvádí, ale jen mu řekněte Slovo — bratře, jeho hloupost se ukáže. Hovořte s ním o křtu ve jménu Ježíše Krista, nebo že On je tentýž včera, dnes i na věky... a další takové věci; a řekněte mu... „Ó, počkej, moment,“ vidíte. Tam z něj opadáva jeho peří. Vidíte, on vyskakuje a prorokuje, vyhání demony a mluví v jazycích a křičí a vyvádí, pobíhá sem a tam po podlaze. Ale nesnaž se *to* následovat tam nahoru, chlapče; on bude jistě poznán. Přestože je ustanovený; je pomazaný. Dokáže létat. Dokáže udržet rovnováhu a dostat se tam nahoru, ale ne... jen potud. Vidíte, dokáže jíst mršinu, ale nedokáže jíst čerstvé maso, které pochází od Trůnu. Je slepý. On je celý vypracovaný, ale neví, k čemu se vypracoval. Vidíte, ten stejný Duch, který na něj spadl, jako déšť, aby ho udělal pšenící... on od počátku není pšenící. On

vybouchne. „Ó, nemůžu jít tam, kam... Ó, ne, pane! Já vím, že doktor Jones...“ Ó, ano, jen tak dál; pokud chceš, jen tak dál.

²⁵² Všimněte si. On není zrozen nebo postaven nebo předurčený, aby byl ptákem tohoto druhu. Může být citronem rostoucím na pomerančovníku, ale vůbec nepochází z kořenů. Je něčím, co bylo přidáno. A když se ve svých denominacích dostanou tak vysoko, že nemohou vidět předurčené a potvrzené Boží Slovo, pak jejich hloupost vyjde najevo. „Ó, takové nesmysly, nějaká svatozář nad hlavou a takové věci... Ó, to je nesmysl,“ vidíte. Vyšlo to najevo!

²⁵³ On není stavěn, aby viděl tak daleko. Může vidět jen tak daleko, jak mu to dovolí jeho denominační brýle. Jenže potom je slepý jako netopýr. A tehdy jeho hloupost vyjde najevo. A právě tam se orlové posadí k jídlu. Ano. Tam ti opravdoví vyvolení orlové vidí, čím on je. Když on nemůže vzít to Slovo, oni hned vědí, že je denominační sup.

²⁵⁴ Proč? Proč on nemůže létat? Protože se podívejte, čím se krmí. On se krmí shnilou denominační mršinou, která neoduchovní jeho tělo, nedá mu duchovní zdatnost, jinými slovy, aby ho vynesla nad denominační rozdíly, rozumíte. Vidíte, on se prostě krmil shnilou věcí; z toho rostlo jeho tělo. On se nemůže vznést tam, kde orla drží čerstvé maso. On to prostě nedokáže, vidíte.

²⁵⁵ To vyplňuje Matouše 24:24. On létá, vyskakuje do vzduchu, mává svými křídly, ale nemůže se prostě dostat dostatečně vysoko, vidíte. To je pravda. Vidíte, on nemůže jít... On se nemůže dostat dostatečně vysoko, aby dostal tu čerstvou manu. Může jíst starou manu, která leží tady na zemi, staré zdechliny zajíců, které byly před týdnem přejety autem — a před měsícem nebo před čtyřiceti lety — nečistota. On to může jíst a prostě se z toho radovat a skřehotat a křičet a vyvádět, vyskakovat a létat jako další orel; on je pomazaný jako další pták. A on je příbuzný orla — káně je. Víme to. Opravdu je. Jenže nemůže následovat toho opravdového orla, vidíte. On to prostě nedokáže. Opravdu ne! Jeho tělo není stavěno... On se živil různou zdechlinou, vidíte. A to nebude — nebude čerstvé maso, čerstvá mana; bylo to něco, co řekl Luther, co řekl Wesley nebo co řekl doktor ten-a-ten. To nebude to, co řekl Ježíš pro tuto hodinu.

Matouš 24:24; Marek 13:22

²⁵⁶ Pojdme teď k závěru. Pomazaní, kristové v těch posledních dnech, ale falešní učitelé jako falešní proroci. Všimněte si, jak pozoruhodné to je. No, chci, abyste si porovnali tohoto (nemáme už

čas, abychom si to přečetli) Matouše 24:24 s 2. Timoteovi 3:8. Matouš 24:24 říká, že v těch posledních dnech (vidíte) přijdou falešní kristové, falešní pomazaní, falešní proroci a budou ukazovat znamení a zázraky přesně tak jako ten opravdový — ten opravdový — a skoro svedou samotné vyvolené.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Efezským 4:5; 2. Timoteovi 3:5, 6, 8

257 Teď si všimněte. To říkal Ježíš. A zde přichází hned po Něm Pavel a říká: „Teď, v těch posledních dnech budou lidé nábožní (vidíte), budou mít formu pobožnosti a budou svádět ženy, vedené různými světskými žádostmi (Potom se diví a říkají: „Proč neustále poukazuješ na ty ženy?“ Ó, propánakrále... Oni to prostě ani nevidí. Vedou ženy obtížené různými žádostmi (zdaleka od věcí Bible, jako... vidíte...))... A jako Jannes a Jambres [Matouš 24:24, falešní kristové, falešní pomazaní, dělají znamení a zázraky, aby svedli vyvolené]... No, jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi, stejně tak budou tito zavržení.“ Převrácené myslí ohledně víry; ne nějaké víry, ale víry. Jedna víra, jeden Pán, jeden křest. A nemůžete mít jednotu víry, aniž byste věřili v jednoho Pána. Nemůžete mít dva křty, ne jeden pro Otce a Syna a Ducha svatého. Je jeden křest v Ježíše Krista. To je pravda, rozumíte. Falešný křest.

258 Všimněte si. Porovnejte si to dohromady, když se vrátíte domů. Všimněte si. Matouš 24:24, to říká Ježíš; Pavel ve 2. Timoteově 3:8, a mnoho jiných míst.

2. Timoteovi 3:8

259 A teď si to porovnejte a přidejte další místo: Lukáš 17:30, Malachiáš 4. Jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi, tomu pomazanému Slovu pro tu hodinu, tak tito lidé — ne člověk, lidé, ti pomazaní — se budou protivit pravdě.

2. Timoteovi 3:8, 9; Zjevení 10:1-7

260 A v tomtéž dnu, kdy je Syn člověka zjevený (Zjevení 10:1-7; přečtete si to, až se vrátíte domů), poselství sedmého anděla, otevření pečeti... Co to je? Ne ten anděl je Synem člověka, ale ten posel zjevuje Syna člověka. Dokážete to teď od sebe oddělit? Zdá se, že je to pro vás tak těžké, vidíte. Ne sám Syn člověka, ale sedmý anděl — sedmý posel — zjevuje veřejně Syna člověka, protože to opustilo plevu. Nemůžete to zorganizovat; je to znovu zrno samo o sobě. „A v tom čase se budou Jannes a Jambres protivit [ti pomazaní, pokrytci a nevěřící, ta formální církve a letniční], povstanou proti opravdovému zrnu. Ale nechte je na pokoji, jejich nerozum se projeví, jako se projevil v tamtěch.“ Rozumíte tomu teď?

Zjevení 10:7

261 Zjevení 10 říká: „Ve dnech sedmého anděla, až bude troubit...“ Zapamatujte si to teď, sedmý, Laodicejský církevní věk, troubení toho anděla, když se ten církevní věk stal denominací a stal se věkem církve, a když se to stalo v jeho Letniční organizaci, když posel k této... Čím byl každý posel? Čím byl Martin Luther? Byl pokáráním pro katolíky. Čím byl Wesley? Pokáráním pro ty luterány. Čím byli letniční? Pokáráním pro ty ostatní. A kam odešel teď život? Odešel z organizace. Už to není pleva; je to zrno. Co to je? Pokárání pro letniční (vidíte), aby se vyplnilo Písmo této hodiny, vidíte.

262 Všimněte si. Právě v tom dnu, když tento posel — ne když on začne... ale když začne oznamovat své poselství, vidíte. První tažení, uzdravení; druhé tažení, prorokování; třetí tažení, otevření Slova, zjevená tajemství. Už není... Není vyšší řád, pro zjevení Slova, než proroci. Ale jediný způsob, jak může být prorok potvrzen, je skrze Slovo. A zapamatuje si, že třetí tažení bylo otevřením těch Sedmi pečetí, kvůli zjevení té skryté pravdy, která byla v tom Slovu zapečetěna. Vidíte to? A tehdy v tom dni, když se tyto věci dějí, Jannes a Jambres, ti napodobovatelé, se znovu zjeví, právě tak jak to udělali, když se zjevil Mojžíš s tím originálním Slovem, aby je sdělil; oni se zjeví, aby to napodobili. Je to čistá pravda. No, vidíte teď, co je Matouš 24:24? Vidíte? *To jsou ti pomazaní.*

263 No, jsou tu tři věci, které bychom chtěli říct, než skončíme. Je to toto. Chci, abyste teď poslouchali velice pozorně, zatímco končíme. Tři věci, zapamatujte si... Tři věci se vyplnily. Tři věci leží právě teď před vámi:

264 Zaprvé: Svět se nachází ve stavu Sodomy. Ježíš řekl, že se to tak stane. Podívejte se na tu perverzi: Naše ženy se snaží jednat jako muži, naši muži jako ženy — zženstílí, prohnílí, oplzlí, podlí, posedlí ďáblem, a neví o tom. Bible říká, že to tak bude, a tak to právě je.

265 Zadruhé: V tom čase, podle toho místa Písma tady, se zjevují Jannes a Jambres. *To je zadruhé.*

266 Zatřetí: V té stejné hodině je zjevený Syn člověka.

267 Tady máte toho věřícího, pokrytce a nevěřícího. Vystupuje tu opravdové potvrzené Slovo Boží; je tu pokrytec, který to napodobuje; a je tu nevěřící, který to všechno odmítá.

Ale v čase večera bude světlo;

*cestu do Slávy jistě najdete.
(Je to tak?)*

*Národy se hroutí,
Izrael se probouzí,
jsou to znamení, která předpověděla naše
Bible.
Dny pohanů jsou sečteny, (Sodoma!)
hrůzou obtíženy;
navraťte se, ó rozptýlení, do svých domovů.*

*Den vykoupení je nablízku,
lidská srdce selhávají strachem.
Buďte naplněni Božím Duchem,
mějte vaše lampy ozdobené a čisté.
(Abyste mohli vidět Slovo pro tu hodinu.)
Pohledte vzhůru, vaše vykoupení se blíží.*

*Falešní proroci lžou,
(Je řečeno, že tu budou — ti pomazaní.)
popírají Boží pravdu,
že Ježíš Kristus je náš Bůh.
(Oni tomu nevěří! Bible říká, že to tu bude.
A je to tu!)
Ale my budeme kráčet ve šlépějích apoštolů.
(Stejně Světlo! A navrácení víry otců
k dětem.)*

*Den vykoupení je nablízku, (Tak blízko.)
lidská srdce selhávají strachem.
(Země se propadá.)
Ó, buďte naplněni Božím Duchem,
mějte vaše lampy ozdobené a čisté.
Pohledte vzhůru, vaše vykoupení se blíží.*

Věříte tomu? Skloňme tedy naše hlavy.

Jan 6:37

268 Do celé země, kam se toto poselství rozchází, od Východního pobřeží až po západ, od Kalifornie až po New York, a dolů na jih a nahoru na sever, do misíí, kamkoliv jde; a my v této modlitebně jsme chudí lidé; nemáme tyto velké vznešené květnaté věci

a televizní vysílání; snažíme se prostě dělat to nejlepší, co jsme schopni. „Ale všichni, které mi dal Otec, přijdou.“

269 No, chci, abyste věděli, že to je jisté. A vy, kteří posloucháte tento pásek, mohli jste si dnes myslet, že jsem se to pokoušel mluvit o sobě, že já jsem byl nositelem tohoto poselství. Já s tím nemám vůbec nic společného, vůbec nic kromě hlasu. A můj hlas, dokonce i proti mému nejlepšímu mínění... Chtěl jsem být lovcem kožešin. Ale je to vůle mého Otce, abych to ohlašoval; a jsem rozhodnut, že to budu dělat. Já nejsem tím, který se zjevil tam u řeky; já jsem tam jenom stál, když On se tam zjevil. Já nejsem ten, kdo koná tyto věci a předpovídá tyto věci, které se vyplňují tak dokonale, jak je to jen možné. Já jsem jenom tím, který stojí opodál, když On to dělá. Já jsem byl pouze hlasem, který On použil, aby to bylo řečeno. To nebyly moje vědomosti; to je to, čemu jsem se jen poddal, a skrze co On promluvil. To nejsem já. To nebyl sedmý anděl, ó, ne, to byl projev Syna člověka. To nebyl ten anděl, jeho poselství; to bylo to tajemství, které Bůh odhalil. To není člověk; to je Bůh. Ten anděl nebyl Synem člověka; on byl poslem od Syna člověka. Syn člověka je Kristus. On je ten, kterým se krmíte. Vy se nekrmíte nějakým člověkem. Člověk... jeho slova selžou, ale vy se krmíte neselhávajícím tělem — Slovem Syna člověka.

270 Pokud jste se ještě nekrmili plně každým slovem, aby vám dalo sílu létat nad všemi těmito denominacemi a věcmi tohoto světa, uděláte to teď, když se budeme modlit?

271 Drahý Otče, jsou to tvrdá slova. Pro smrtelníka není snadné to vyslovit. Ale Ty víš všechno. A já se k Tobě modlím, drahý Bože, aby to nebylo nesprávně pochopeno, ale ať lidé kráčí ve světle Tvého Slova.

272 Otče, Bože, já nevím, kdo je vyvolený; Ty víš. Já nevím, kdy nastane Tvůj příchod, vím jenom to, že Ty jsi řekl, že když se to bude dít; a tito falešní pomazaní... Ne hned, když začali... Mojžíš je prostě nechal na pokoji, protože s tím nemohl nic víc udělat. On mohl říct jenom to, co Ty jsi řekl. Ty jsi mu řekl, aby přivolal blechy; potom je přivolali oni. Ty jsi mu řekl, aby proměnil vodu v krev; potom to udělali oni. Mojžíš pouze uskutečnil Slovo za Slovem, jak jsi Ty řekl. Ale pak Ty jsi byl tím, který způsobil, že se *jejich* nerozum projevil.

273 Tedy, Otče, Ty jsi ještě Bohem. Toto stejné Slovo říká, že v těch posledních dnech se toto stane. Mnozí čestní lidé (jak jsme řekli minulou neděli), kteří vztáhli svou ruku k Truhle smlouvy na

novém voze a ne na ramenech Levitů, padli mrtví, mrtví v hříchu a v přestoupeních, a argumentují proti svému vlastnímu svědomí.

274 Mnozí kazatelé sedí ve své studovně, čtou to Slovo a rychle obracejí stránku, aby se nemuseli ohledně této věci ozvat, protože vědí, že by mohli přijít o své společenské postavení před veřejností, před svou církví, před svou denominací. Bože, pomoz nám, abychom to nikdy neudělali!

Izaiáš 6:5

275 Očisti naše srdce, Pane, od veškeré špíny tohoto světa. Pane, stojím připravený dát se očistit. Stojím připravený spolu s touto církví a se všemi, kteří poslouchají a se všemi, kdo budou poslouchat tento pásek. Stojím, Pane, a prosím o očistění. Pane, vezmi mě do hrnčířova domu a rozbij mě. Zformuj mě na takového služebníka, jakého si přeješ, protože, Pane Ježíši, jsem člověkem nečistých rtů, jak zvolal Izaiáš, a přebývám mezi lidmi s nečistými rty; a běda mi, protože vidím projevené zjevení Boží, jako Izaiáš viděl anděly v chrámě. Já vidím konec času, Pane, a běda mi a mé rodině. Běda mi a mému lidu. Ó, věčný Bože, smiluj se nad námi. Prosím za sebe i za ty lidi. Dej, abychom nezhylnuli s těmi, kteří nevěří, ale ať žijeme s věřícími.

276 Každá denominace, Pane, každý muž a žena... Nemůžu Tě prosit, abys požehnal nějakou denominaci, když vím, že jsi proti ní. Ale mohu jen říci, Pane, jestli tam máš mezi nimi nějakou ze svých ovcí, ať uslyší tento pásek. Ať ho uslyší, Pane, a pochopí ho s porozuměním, které Ty jim dáš, a ať vyjdou a přijmou Tě. Ať nejsou svedeni slepotou a tradicí tohoto dne. Ať se nesnaží jíst něco, co bylo mrtvolou z jiného dne. Ať přijmou Slovo. Takovým způsobem Tě ukřižovali farizeové, Pane. Oni přijímali zdechlinu z Mojžíšovy doby a snažili se tím nasytit, potom co jsi *jim* dal ten předobraz o čerstvé maně každého večera na poušti, což znamená každou generaci. A to je, kde oni selhali. To je otrávil. Byli usmrceni tím, že jedli zkaženou potravu. A duchovně to dnes způsobuje to samé, usmrcuje je to duchovně kvůli denominaci. Pomoz nám, drahý Bože. Teď je to všechno ve Tvých rukou. Ve jménu Ježíše Krista.

277 Budeme to teď zpívat se skloněnými hlavami, zatímco vy se rozhodnete. Půjdete celou cestu?

Slyším, jak mě volá můj Spasitel (A On je Slovem.) Slyším, (Ó, toulal jsem se dlouhou

dobu, ale opravdu, právě teď Ho slyším:
„Pojďte ke mně všichni, kteří tápete.“)

Slyším („Vezmi svůj kříž a každý den mne následuj.“

„Ano, i kdybych šel údolím stínu smrti, nebudu se bát zlého; tam uprostřed zelených pastvin a u tichých vod.“)

Půjdu, kam On mě vede (Pane, já vidím tu trojiční hloupost. Vidím, že tím je posetý celý svět, všude roste plevel. Ale kamkoliv Ty mě teď povedeš, Pane, budu jako ti ze Skutků 19. Když to uslyšeli, byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista.)

... *půjdu*, (Prošel jsem část té cesty, Pane, natolik, abych Tě přijal; a teď...)

Půjdu s Ním celou cestu.

²⁷⁸ [Bratr Branham si začíná broukat.] Drahý Bože, věřím tomu, že to vychází z mého srdce. Věřím, že to vychází ze srdce každého, kdo teď zpívá. Možná z mnohých, kteří uslyší tento pásek a nejsou tady a teď to neslyší. Kéž bychom byli ochotni, Pane, bez ohledu na cenu... Říct jako ten člověk, který se jde utkat s jinou armádou — nějaký voják, král, se nejdřív posadí a spočítá, jestli je schopen toho docílit, dokáže se vzdát věcí toho světa... Dokážeš se vzdát a připojit se k armádě Božího psaného Slova, pochodovat s Jeho vojáky, létat s Jeho orly? Dej to, Pane, v Ježíšově jménu.

²⁷⁹ Věříte? Přijímáte Ho? Dobře. Uvidíme vás znovu dnes večer, dá-li Pán. Věříte, že to je pravda? Je to dostatečně jasné? Pak...

Vezmi jméno Ježíš s sebou.

Dítě žalu a běd;

dá ti radost a útěchu,

vezmi je všude (Podejte si s někým,

kdo je vedle vás, ruče!)

Vzácné jméno, ó, jak sladké!

Naděje země (Naděje země,

radost nebe!)

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

*Na jméno Ježíš se skláníme,
padáme na tvář u Jeho nohou,
Králem králů Ho budeme v nebi korunovat,
(Tehdy bude Bohem.)
když naše pouť skončí.*

*Vzácné jméno (vzácné jméno),
ó, jak sladké! (ó, jak sladké!)
Naděje země, radost nebe!
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

Skutky 20:27; 1. Korintským 9:16

280 Předpokládám, že všichni kazatelé byli dnes ráno pozdraveni, přivítáni. Když se člověk celý týden modlil a pozastavoval se nad tím, co... když viděl tato místa Písma, a ty stojící tady rovnou před vámi... „A běda mi,“ řekl Pavel, „kdybych to Evangelium nekázal.“ Na konci své cesty řekl: „Neopomněl jsem vám oznámit veškerou Boží radu, která mi byla předána.“

281 Někdy zapomínám udělat některé věci, zapomínám dokonce na posvěcení nemluvnat. Billy mi řekl, že jednou přišel nějaký člověk a řekl: „Chodím sem dva roky, aby bylo mému dítěti požehnáno.“

Billy mu řekl: „Nemysli si o tom nic zlého. Já mám roční dítě a ještě mu také nebylo požehnáno. A tak si myslím, že budu čekat, dokud nebude dost velké, aby tam mohlo přijít samo.“

282 A tak zjišťujeme, bratře, sestro, že to není... vidíte. Jedna věc, měli bychom zasvěcovat *Pánu* naše děti. Měli bychom každého pokřtít. Tady je bazén; je tady voda. Pokud jste ještě nebyli, co vám brání? Je tady voda. Pojdte hned teď. Nečekejte do večera, pojdte hned teď. Stojí tu muži, kteří pokřtí kohokoliv, kdo činil pokání a vyznal své hříchy. I když jsi byl pokřtěn tucetkrát, oni tě pokřtí ve jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů, vidte.

283 My jsme tím... Ale podívejte, to poselství je na mém srdci. A já ho musím říct. To je ten jediný záměr, nehledě na to, co řekne moje manželka, co řeknou moje děti, co řekne můj pastor, co kdokoliv jiný řekne; je to můj Pán. Musím to říct; to je můj jediný cíl.

²⁸⁴ A tak mnohokrát zapomínám oslovit kazatele. Myslím, našeho bratra Neville, toho vzácného muže a ty ostatní zdejší bratry — jsme rádi, že vás máme.

²⁸⁵ Ne, že bychom s tebou nesouhlasili, bratře, proto abychom byli odlišní. Mnozí z vás zde můžou být trojiční kazatelé. My se na vás nechceme hněvat. Milujeme vás. A jestli jsme nebyli... Kdybych tomu nevěřil, nikdy bych neodešel z tohoto sboru, dokud bych nepadl na kolena a neřekl: „Bože, naprav mne. Nechci, aby ten arogantní sobecký duch byl smíchán s mým duchem. Chci, aby můj duch byl ryzí a čistý, bratrská láska, svatá následkem Duchu svatého.“ No, jestli mně někdo dělá něco špatného, „to je v pořádku“. I kdybych měl právo jim to oplatit, něco takového v mém životě nechci. Ne, já chci mít lásku. Chci být připraven napravovat s láskou, s láskou, která nás tam *nahoře* stoprocentně podrží.

²⁸⁶ Nechci být odlišný. Metodista, baptista, katolík, presbyterián, kýmkoliv jsi, nemluvím tyto věci, abych se lišil, abych byl na vás arogantní. Pokud ano, jsem pokrytec a měl bych být tady u toho oltáře a měl bych se promodlit k Bohu. Ale říkám to z lásky, protože vidím, kam směřujete. No, neříkám to sám za sebe a neříkám to, že to jsou pouhé předpoklady; podávám vám „Tak praví Pán,“ to je pravda. A já vás kvůli tomu miluji. Bůh vám žehnej.

²⁸⁷ Tedy, zatímco budeme zpívat další verš této písně... Než se rozejdeme... Chceme, abyste tu byli dnes večer, pokud můžete. Pokud nemůžete, Bůh buď s vámi, dokud se znovu nesetkáme. Modlíme se, aby vám Bůh požehnal a dal vám to nejlepší ze své země.

Vezmi jméno Ježíš s sebou.

